

Habdála na konci sabatu.

Připadá-li na konec sabatu, nedělá se הברלה, říká se pouze תשעה באב; v neděli večer, na konci sabatu, dělá se habdála jako na konci svátku.

און (viz str. 21.) nesmí na konci sabatu nebo svátku הברלה dělati; teprve po pohřbu dělá habdálu jako na konci svátku.

Hle, Bůh jest spasení mé, v Něho důvěřuji a nestrachuji se, neboť mé vítězství a oslava jest Bůh, Hospodin, On byl mé spasení. A budete čerpati vodu ve slasti z pramenů spásy. U Hospodina jest spasení; nad lidem Tvým bud' požehnání Tvé! Séla. Hospodin zástupů jest s námi, záštitou jest nám Bůh Jakobův! Séla. U židů bylo světlo a radost, slast a sláva; tak budiž u nás! Kalich spásy pozdvihuji a jméno Hospodinovo vzývám:

הנה אל ישועתי.
אבטח ולא אפחד כי
עזי וזמרת יה יהי לי
לישועה; ושאתם
מים בששון; ממעיני
הישועה; ליי הישועה
על-עמך ברכתך
סלה; יי צבאות עמנו
משגב לנו אלהי יעקב
סלה; ליהודים היתה
אורה ושמחה וששון
ויקר כן תהיה לנו.
כום ישועות אש
ובשם יי אקרא:

nížených, a také oživil srdce zkroušených! — Po třetí se to nachází ve svatých Spisech, kdež psáno jest: Zpívejte Bohu, hrajte jménu Jeho, upravte cestu Tomu, Jenž se vznáší na oblacích; Hospodin jest jméno Jeho, a plesejte před Ním! A psáno jest dále: Otcem sirotků a soudcem vdov jest Bůh v příbytku Svém svatém. — Budiž Hospodin, Bůh náš, s námi, jako byl s otcí našimi! Kéž neopustí nás a nezapudí nás! — Vy pak, kteří se přidružujete Hospodina, Boha svého, živi jste všickni po dnes. Neboť potěší Hospodin Sion, potěší všechny zříceniny jeho, a učiní poušť jeho rájem, a pustinu jeho jako zahradu Hospodinovu; slast a radost naleznou v ní, díky a hlasitý zpěv. Hospodin žádá pro spravedlnost svou, aby zvelebena byla Thóra a proslavena.

שפלים ולהחיות לבנדבאים;
משלש בבתובים דבתיב
שירו לאלהים זמרו שמו
סלו לרכב בערבות ביה שמו
ועלו לפניו; ובתיב בתרה
אבי יתומים ודין אלמנות
אלהים במעון קדשו; יהי
אלהינו עמנו. באשר היה
עם-אבותינו אל-יעקבנו
ואל-יששכרנו; ואתם הדבקים
בני אלהים חיים בלכם היום;
בי-נחם יי ציון נחם כל-
חרבתי. וישם מדרבה בעדן
וערבתי כגון: ששון ושמחה
ימצא בה תודה וקול זמרה;
יי חפץ למען צדקו יגדיל
תודה ויאדיר:

קבץ שיר המעלות אשרי כל-ירא יי ההלל בדרקיו; יגיע
כפיה כי תאכל אשריה וטוב לך; אשתך כנפן פוריה.
בנרפתי ביתך. בגיה בשתילי זיתים. סביב לשלחנה; הנה
כירבן יברך נבר ירא יי; וברכה יי מציון וראה פטוב ירושלם.
כל ימי חתיה; וראה-בנים לבניה. שלום על-ישראל:

עלינו. ק"י.

Modlitba nad novým měsícem.

Před birká říká se tento žalm.

הללויה הללו את יי מן השמים. הללויה במרומים: הללויה כל מלאכיו. הללויה כל צבאיו: הללויה שמש וירח. הללויה כל כוכבי אור: הללויה שמי השמים. והמים אשר מעל השמים: יהללו את שם יי. כי הוא צוה ונבראו: ויעמידם לעד לעולם. חק נתן ולא יעבור:

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž výrokem Svým stvořil nebese a dechem úst Svých všechn zástup jejich! Zákon a dobu dal jim, by neměnily určení svého. Vesele a radostně vykonávají vůli stvořitele svého, tvůrce pravdivého, Jehož dílo jest pravdivé, Jenž k měsíci pravil, by se obnovoval a byl korunou skvostnou (povznášejícím znakem) těm, kteří pěstování byli od počátku svého, by také oni časem obnovili se jako on (měsíc) a oslavovali tvůrce svého pro jméno vznešené říše Jeho. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž obnovuje měsíce!

Pochválen buď (ó měsíc!) tvůrce tvůj! pochválen buď učinitel tvůj! pochválen buď majitel tvůj! pochválen buď stvořitel tvůj!

(Třikrát.)

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם. אשר במאמרו
ברא שחקים. וברוח פיו
כל צבאם. חק וזמן נתן
להם שלא ישנו את-
תפקידם: שמים ושמים
לעשות רצון קונם פועל
אמת שפעלתו אמת.
וללבנה אמר שתתחדש
עמדת תפארת לעמו
בטן. שהם עתידים
להתחדש במותה. ולפאר
דיוצרים על-שם כבוד
מלכותו: ברוך אתה יי
מחדש חדשים:

ברוך יוצרה. ברוך עושה.
ברוך קונה. ברוך בורא:

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil plod révy!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil různé druhy koření!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž stvořil světlo ohně!

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž učinil rozdíl mezi svatým a všedním, mezi světlem a temností, mezi Israelem a národy (pohanskými), mezi dnem sedmým a šesti dny práce. Pochválen budiž, Hospodine, Jenž učinil rozdíl mezi svatým a všedním!

*) Nad jinými nápoji:

Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jehož slovem všecko povstalo!

(*) ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם בורא פרי הגפן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא מיני בשמים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם המבדיל
בין קדש לחול בין
אור לחשך בין ישרא
ל לעמים. בין יום
השביעי לששת ימי
המעשה. ברוך אתה
יי המבדיל בין קדש
לחול:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם שהכל נתנה בידו:

K okolostojícím :

שלום Pokoj budiž s Vámi!
(Třikrát.)

Okolostojící odpovídají:

עליכם S vámi budiž pokoj!
(Třikrát.)

זמן Znamením dobrým a
šťastím dobrým budiž to nám
a veškerému Israeli! Amen!
(Třikrát.)

סִימֵן טוֹב וּמִוֵּל טוֹב יִהְיֶה
לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן: ג"פ

קול דודי הנה זה בא. מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מִקַּמְּפִין עַל הַנֶּבְעוֹת :
דוֹמָה דוֹדִי לְצִבִּי. אִו לְעִפָּר הָאֵילִים : הֵנָּה זֶה עוֹמֵד אֶחָד
בְּתִלְנֹה. מְשַׁנֵּיחַ מִן הַחֲלוּנוֹת מְצִיין מִן הַחֲרָבִים :

קַמָּה שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֲשָׁא עֲיָנִי אֶל הַהָרִים מֵאֵין יְבֹא עֲזָרִי:
עֲזָרִי מֵעַם יְיָ עָשָׂה שְׁמִים וְאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לַמוֹט רִגְלָהּ. אֵן
יָנוּם שְׁמֶרָה: הִבֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ
שְׁמֶרָה יְיָ צִלָּהּ עַל יַד יְמִינָהּ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכְפֹּרָהּ
וַיְרַח בְּלִילָהּ: יְיָ יִשְׁמְרָהּ מִכָּל רָע. יִשְׁמַר אֶת גִּבְשָׁהּ: יְיָ יִשְׁמַר
צִאתָהּ וּבֹאָהּ מִנְּעֻמָּה וְעַד עֹלָם:

סו לְמַנְצֵחַ בְּגִיזַת מְזֻמֹּר שִׁיר: אֱלֹהִים יִחַנְנוּ וַיִּכְרְבוּ
יָאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאָרְץ דִּרְכָּה. בְּכָל-גּוֹיִם
יִשׁוּעָתָהּ: יוֹדוּהָ עַמִּים | אֱלֹהִים. יוֹדוּהָ עַמִּים בָּלָם: יִשְׁמְחוּ
וַיִּרְנְנוּ לְאֻמִּים בִּי-תִשְׁפֹּט עַמִּים | מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֻמִּים | בְּאָרְץ
מִנְחָם סֵלָה: יוֹדוּהָ עַמִּים | אֱלֹהִים. יוֹדוּהָ עַמִּים בָּלָם: אָרְץ
גִּתְיָה וְבוֹלָה יִכְרְבוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יִכְרְבוּ אֱלֹהִים. וַיִּרְאוּ
אוֹתוֹ כָּל-אֶפְסֵי אָרֶץ:

כש Tak jako já vzbližím k tobě a nemohu se dotknouti tebe, tak ať nemohou nepřátelé moji dotknouti se mne ku zlému!

(Třikrát.)

Ale Ať připadne na ně
 strach a hrůza; pro velikost
 ramene Tvého ať umlknou
 jako kámen! Jako kámen ať
 umlknou pro velikost ramene
 Tvého; ať hrůza a strach na
 ně připadne!

(Třikrát.)

717 David, král Israele, žije
a trvá! 1)

(Třikrát.)

בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ רִבְקָה בְּנִגְדָה.
וְאֵינִי יְכוּלָה לְהַגִּיעַ בָּהּ. בְּךָ לֹא
יִרְדּוּ רַל אֲנִי בִי הַגִּיעַ בִּי
לְרִיעָה: גִּם

תִּפְּלָה עֲלֵיהֶם אִמָּתָה וּפְחַד
בְּגִדְלָה זְרוּעָה יְדָמוּ כְּאֶבֶן כְּאֶבֶן
יְדָמוּ זְרוּעָה בְּגִדְלָה וּפְחַד
אִמָּתָה עֲלֵיהֶם תִּפְּלָה: ג'פ
דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם:

*) V Talmudu traktát Roš-Hasána fol. 25, pag. A se vypravuje, že R. Jehuda Hanasi poslal kdys R. Chiju do Ain Tab, aby tam nový měsíc posvětil (ohlásil), uluviv s ním, aby mu na znamení podařeného úkonu zpět ohlásil: David král . . . — K tomu podotýká Raši, že R. Jehuda Hanasi následkem nepřátelských opatření (se strany Římanů) nebyl s to, dotyčný úkon osobně předsevzítí a proto R. Chijovi jej svěřil. Tím se také vysvětluje, proč R. Chija. R. Jehudovi provedení úkonu s obalem ohlásiti měl. Výrok: „David žije a trvá“, znamená v užším smyslu, že patriarcha, jenž byl z rodu Davidova a jako tento první autoritou v Israeli, ještě svůj úřad vykonává a dovede zmařit nepřátelská opatření Římanů. V širším smyslu značí onen výrok: David, nejmocnější, nejznamenitější a nejslavnější král Israele žije a trvá, židovstvo žije a trvá dosud vzdor osočování a pronásledování. Ježto výrok onen byl R. Jehudovi dobrým znamením, říká se při modlitbě nad novým měsícem také **מִיֵּן שׁוּב וְכִי שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם** užíval snad R. Jehuda posla, kterýž mu onen výrok od R. Chijy přinášel, načež posel — jak obvykle — odpovídal: **עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם**. Všecko to ponecháno na památku onoho příběhu. Také modlitby **שְׁלוֹם** a **נְחֵם** nacházejí tím svého vysvětlení. Všecky odstavce tvoří tudíž souvislý celek.

Modlitba Halel.

V první dva dny פסח, o שמיני עצרת, סוכות, שבועות a שמחת תורה, pak o חנוכה modlí se celý הלל.

U truchlého (אבל) neříká se v sedm dní smutku הלל.

Pochválen budiž,
Hospodine, Bože náš,
králi světa, Jenž nás
posvětil příkazy Svými
a nám nařídil čísti
Halel!

הללויה (Žalm 113.) Ha-
lelujah! Chvalte, slu-
žebníci Hospodinovi,
chvalte jméno Hospo-
dinovo! Budiž jméno
Hospodinovo pochvá-
leno od nynějška až
na věky! Od východu
slunce až do západu
jeho bud' velebeno
jméno Hospodinovo!
Vyvýšen jest nade
všecky národy Hospo-
din, nad nebesa sláva
Jeho. Kdo jest jako
Hospodin, Bůh náš,
Jenž tak vysoko trůní,
Jenž tak hluboko hledí
— na nebi i na zemi?
Pozdvihuje z prachu
chudého, z bláta po-
vznáší nuzného, aby

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו
וצונו לקרוא את-
ההלל:

הללויה | הללו
עבדי יי הללו את-
שם יי: יהי שם יי
מברך מעתה ועד-
עולם: ממזרח שמש
עד-מבוא מהלל שם
יי: רם על כל-גוים
יי על השמים כבודו:
מי כיי אלהינו
המגביהי לשבת:
המשפילי לראות
בשמים ובארץ:
מקימי מעפר דל
מאשפות ירים אביון:

סדר נטילת לולב.

Tento řeká se před brčka nad lulabem.¹⁾

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי בפרי עץ הדר
ובפירות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל אבותינו שמך
המיוחד הקרב אחד אל אחד והיו לאחדים בידי ולידע איך
שמך נקרא עלי וייראו מנשאת אלי ובנגענועי אותם תשפיע
שפע ברכות מדעת עליון לגנה אפריון למכון בית אלהינו.
ותהא חשוכה לפניך מצות ארבעה מינים כאלו קימתיה
פרטותיה ושרשיה ותריג מצות התלויות בה. כי פונתיה
ליחדא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה ברחילי ורחיקא
ליחדא שם יי ביה ביה ביה ביה ביה ביה ביה ביה ביה ביה ביה
ברוך יי לעולם אמן ואמן:

ברכה, a hned po
vezme se do pravé ruky a říká sa tato brčka, a hned po
vezme se do levé ruky.

Pochválen budiž,
Hospodine, Bože náš,
králi světa, Jenž nás po-
světil příkazy Svými a
nám nařídil použítí lu-
labu!
ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו
על נטילת לולב:

Prvního dne שמיני עצרת, připadá-li však první den
na sabat, říká se שמיני עצרת.

Pochválen budiž,
Hospodine, Bože náš,
králi světa, Jenž nám
popřál dožítí se a dočkati
se a dosáhnouti doby
této!
ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם שהחיינו
וקיימנו והגיענו לזמן
הזה:

¹⁾ O sabatu nepoužívá se lulabu a esrogu.

v jezéro vody, křemen
v prameny vody!
מִים חֲלָמִישׁ לְמַעַיְנו
מִים :

O לא לנו a posledních šestí dnech פסח neřiká se לא לנו.
לא (Žalm 115.) Nikoliv nám,
Hospodine, nikoliv nám, ný-
brž jménu Svému dej čest, pro
Svou milost a pro Svou věr-
nost! Proč mají říkati náro-
dové: Kde jest nyní Bůh
jejich? A Bůh náš jest na
nebi, vše, co chce, činí. Modly
jejich jsou stříbro a zlato, dílo
rukou lidských. Ústa mají a
nemluví, oči mají a nevidí;
uši mají a neslyší, nos mají
a nečijí; ruce mají a nehma-
tají, nohy mají a nechodí, ne-
mluví hrdlem svým. Jako ony
budou ti, kteří je dělají, každý.
kdo důvěruje v ně. Israeli, dů-
věřuj v Hospodina! — jejich
pomocí a jejich štítem jest.
Dome Aronův, důvěřujte v
Hospodina! — jejich pomocí
a jejich štítem jest. Bojící se
Hospodina, důvěřujte v Ho-
spodina! — jejich pomocí a
jejich štítem jest.

” Hospodin jest pa-
mětliv nás, On pože-
hná, požehná domu
Israele, požehná domu

לא לנו יי לא לנו ביי
לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדֶּךָ
עַל־אַמְתְּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ
הַגּוֹיִם אֲיֵה־נָא אֱלֹהֵיהֶם.
וְאֵלֵהֵינוּ בְּשָׁמַיִם כָּל אֲשֶׁר-
חָפֵץ עָשָׂה: עֲצִבֵיהֶם כְּסֶף
וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם: פֶּה
לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם לָהֶם
וְלֹא יֵרְאוּ: אֲזִנֵּיהֶם לָהֶם וְלֹא
יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְיֹחוּ:
יָדֵיהֶם וְלֹא יַמְיִשּׁוּן רַגְלֵיהֶם
וְלֹא יִהְיוּ כַּאֲשֶׁר יִהְיוּ בְּגִרְוֹתָם
כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל
אֲשֶׁר בָּטַח בָּהֶם: יִשְׂרָאֵל
בָּטַח בְּיְיָ עֲזָרָם וּמִגֹּגָם הוּא:
בֵּית אֱהֱרֹן בָּטְחוּ בְּיְיָ עֲזָרָם
וּמִגֹּגָם הוּא: יֵרְאִי יי בָּטְחוּ
בְּיְיָ עֲזָרָם וּמִגֹּגָם הוּא:
יי זְכַרְנוּיְי בְּרֹךְ יְבָרֶךְ
אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֶךְ

ho posadil vedle knížat,
vedle knížat lidu Svého.
Jenž dává přebývati
neplodné v domě ja-
kožto matce z dítek
se radující. Halelujah!

בצאת (Žalm 114.) Když
vycházel Israel z Egyp-
ta, dům Jakobův z
národu jazyka cizího
— stal se Juda po-
svěceným (lidem) Jeho,
Israel říšemi Jeho.
Moře vidělo to a
prchalo, Jordán obrátil
se zpět, hory poska-
kovaly jako skopci,
pahorky jako jehňata.
Co jest ti, moře, že
prcháš, — Jordáne,
že obracíš se zpět?
Vy hory, že poskakujete
jako skopci, vy pahor-
ky, jako jehňata? Před
Pánem chvěj se, země,
před Bohem Jakobo-
vým, Jenž obrací skálu

לְהוֹשִׁיבֵי עִם־נְדִיבִים
עִם־נְדִיבֵי עַמּוֹ מוֹשִׁיבוֹ
עֶקְרֵת הַבַּיִת אִם־
הַבָּנִים שָׁמָּה
הִלְלוּהָ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב
מֵעַם לֵעָז: הִיתָה
יְהוּדָה לְקֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
מִמְּשֻׁלֹתָיו: הַיָּם
רָאָה וַיָּנֶם הַיַּרְדֵּן יָסַב
לְאַחֹר: הַהָרִים רָקְדוּ
כְּאֵילִים וּבָעוֹת כְּבָנִי
צֹאן: מַה־לָּךְ הַיָּם כִּי
תָנוּם הַיַּרְדֵּן תָּסַב
לְאַחֹר: הַהָרִים
תָּרָקְדוּ כְּאֵילִים
וּבָעוֹת כְּבָנֵי צֹאן:
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוֹלֵי אָרֶץ
מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
הַהֶפְכִי הַצּוּר אֲנִים־

myslné Hospodin, zubožený byl jsem — a mně pomohl. Navrať se, duše má ku svému klidu, neboť Hospodin dobře učinil tobě. Neboť vyprostil Jsi duši mou od smrti, oko mé od slzí, nohu mou od pádu. Kráčet budu před Hospodinem v zemích života. Důvěřoval jsem, i když jsem mluvil: Já ztrápen jsem velice! Pravil jsem ve svém zděšení: Každý člověk klame!

Jak odplatím Hospodinu všechna Jeho dobrodiní ke mně? Kalich spásy pozdvihnu a jméno Hospodinovo vzývati budu. Sliby své Hospodinu splním v přítomnosti všeho lidu Jeho. Drahá jest před očima Hospodinovýmá smrt zbožných Jeho. Ó Hospodine, že já jsem služebníkem Tvým, já služebníkem Tvým, synem služebnice Tvé, rozvázal Jsi pouta má. Tobě obětovati budu oběti díky, a jméno Hospodinovo vzývati budu. Sliby své Hospodinu splním

יְיָ דַלְתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִּי כִּי־יִי גָמַל עָלַיִּי: כִּי חָלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת־עֵינַי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלִי מִדָּחִי: אֶת־הַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל־הָאָדָם כֹּזֵב:

מִה־אֲשִׁיב לִי כָּל־תַּגְמוֹלוֹתָי עָלַי: בּוֹסִי יְשׁוּעוֹת אֲשָׂאוּ בִשְׁם יְיָ אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־הֵנָּה לְכָל־עַמּוֹ: יִקָּר בְּעֵינַי יְיָ הַמּוֹתָה לְחַסִּידָיו: אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בֶּן־אֲמָתְךָ פִּתַּח־תּ לְמוֹסְרֵי: לְךָ אֲזַבֵּחַ זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יְיָ אֶקְרָא: נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא

Aronovu, požehná bo-jícím se Hospodina, malým i velikým. Rozmnoží Hospodin vás, vás i děti vaše. Požehnání jste od Hospodina, stvořitele nebes a země. Nebesa jsou nebesa Hospodinova, zemi pak dal synům lidským. Nikoliv mrtví velebí Boha, aniž ti, kteří sestupují v místo mlčení. My pak chváliti budeme Boha od nynějška až na věky. Halelujah!

אהבתי se a posledních šesti dnech פסח neřiká se

אהבתי (Žalm 116.) Miluji Ho, neboť slyší Hospodin hlas můj, prosbu mou; neboť naklonil ucha Svého ke mně, a po všechny dny své vzývati Ho budu. Obestřely mne mrákoty smrti, úzkosti podsvětí pojaly mne, soužení a zármutek nacházel jsem. Avšak jméno Hospodinovo vzýval jsem: Ó Hospodine, zachraň duši mou! Milostivý jest Hospodin a spravedlivý, a Bůh náš má smilování. Opatruje prosto-

אֶת־בֵּית אֱהֲרֹן: יִבְרַךְ יְרֵאִי יְיָ הַקְטָנִים עִם־הַגְּדֹלִים: יִסַּף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם: בְּרוּכִים אַתֶּם לִי עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לִי וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנֵי אָדָם: לֹא הַמָּתִים יְהַלְלוּהָ וְלֹא כָּל־יְרֵדֵי דוֹמָה: וְאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּהָ:

אֶהְבֵּתִי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי: כִּי הִשָּׁה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא: אֶפְפוּנֵי חֲבַל־מָוֶת וּמִצָּרֵי שְׂאוֹל מִצָּאוּנֵי צָרָה וַיְגֹן אֶמְצָא: וּבִשְׁם־יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מִלְטָה נַפְשִׁי: חַנוּן יְיָ וְצַדִּיק וְאֱהִינֹו מִרַחֵם: שִׁמְר פְּתָאִים

líci národové obklíčili mne — ve jménu Hospodinově! vyhladím je. Obklíčili, ano obklíčili mne — ve jménu Hospodinově vyhladím je. Obklópili mne jako včely; pohasli jak oheň v trní — ve jménu Hospodinově! vyhladím je. Strkal jsi mne, abych upadl — ale Hospodin mi pomohl. Mé vítězství a oslava jest Hospodin, On byl mé spasení. Hlas plesání a vítězství (zaznívá) ve stanech spravedlivých: Pravice Hospodina koná rekovné skutky, pravice Hospodina jest vyvýšena — pravice Hospodina koná rekovné skutky! Nezemru, nýbrž budu žítí a vypravovat skutky Boží. Ztrestal mne sice Bůh, avšak smrti nevydal mne. Otevřete mi brány spravedlnosti, bych vejda do nich děkoval Bohu. Tat jest brána Hospodina; spravedliví vcházejí do ní. Děkuji Tobě, že Jsi mne vyslyšel a byl mé spasení. Kámen, kterýž odhodili stavitelé, stal se úhelným kamenem. Od Hospodina stalo se to, jest to divné před očima našima. Tento den učinil Hospodin, plesejme a radujme se v něm!

גוֹיִם סָבְבוּנִי בְשֵׁם יְיָ כִּי
אֲמִלֵּם: סְבֻבִּי גַם סָבְבוּנִי
בְשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִלֵּם: סְבֻבִּי
כְּדַבְרֵים דַּעְכוּ בְּאֵשׁ קוֹצִים
בְשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִלֵּם: דָּחָה
דְּחִיתִנִּי לִנְפֹל וַיִּי עֲזָרְנִי: עָוִי
וּמִדַּת יְהוָה נִהְיִילִי לְיִשׁוּעָה:
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי
צַדִּיקִים. יְמִין יְיָ עָשָׂה חֵיל:
יְמִין יְיָ רֹמְמָה. יְמִין יְיָ
עָשָׂה חֵיל: לֹא-אֲמוֹת כִּי
אֶחָה וְאֶסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהוָה:
יִפְר יִפְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא
נִתְּנִי: פֶּתַח-דָּלִי נִשְׁעֵרִי-
צֶדֶק אֲבֹא-בָם אוֹדָה יְהוָה:
וְהַשְׁעֵר לִי צַדִּיקִים יִבְאוּ
בוֹ: אוֹדָה כִּי עֲנִיתִנִּי וְתָתִי
לִי לְיִשׁוּעָה: אוֹדָה אֶבְרַךְ מֵאִסוּ
הַבּוֹנִים הֵיטָה לְרֹאשׁ פִּנָּה:
אֵבֶן מֵאֵת יְיָ הֵיטָה זֹאת הִיא
נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ: מֵאֵת זֶה-
הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נִגְלָה וְנִשְׁמָחָה
בוֹ: יח

v přítomnosti všeho lidu Jeho. v nádvořích domu Hospodina, uprostřed tebe, Jerusaleme. Halelujah!

הללו (Žalm 117.) Chvalte Hospodina, všickni národové! velejte Ho, všickni kmenové! Neboť panuje nad námi milost Jeho, a věrnost Hospodina trvá věčně. Halelujah!

הודו (Žalm 118.) Děkujte Hospodinu, neb dobrotivý jest, nebo věčně trvá milost Jeho!

At' řekne Israel: Nebo věčně trvá milost Jeho!

At' řekne dům Aro-nův: Nebo věčně trvá milost Jeho!

At' řeknou bojící se Hospodina: Nebo věčně trvá milost Jeho!

מן V úzkosti vzýval jsem Boha; vyslyšel mne, uvolnil mi, Bůh. Hospodin jest se mnou, nebojím se; co mi může učiniti člověk? Hospodin jest se mnou mezi spomocníky mými, a já shlížeti budu na své nepřátele. Lépe jest důvěřovati v Hospodina, než spoléhati v člověka; lépe jest důvěřovati v Hospodina, než spoléhati v knížata. Vše-

לְכָל עַמּוֹ: בְּחִצְרוֹת |
בֵּית יְיָ בְּתוֹכִי
יְרוּשָׁלַם הִלְלוּהָ:

קִי הִלְלוּ אֶת-יְיָ כָּל-גּוֹיִם
שִׁבְחוּהוּ כָּל-הָאֲמִים: כִּי-
גָבַר עָלֵינוּ | חֲסִדוֹ וְאַמְתּוֹ
לְעוֹלָם הִלְלוּהָ:

קִי הוֹדוּ לִי כִּי-טוֹב
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
יֹאמְרֵנָא יִשְׂרָאֵל

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:
יֹאמְרוּ נָא בֵּית-אֶהְרֹן
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

יֹאמְרוּ נָא יְרֵאֵי יְיָ
כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

מִן-הַצָּר קָרָאתִי יְהוָה
עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה: יְיָ לִי לֹא
אֶדְרָא מֶה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם:
יְיָ לִי בְּעֲזָרִי וְיֹאנִי אֶרְאֶה
בְּשִׁנְאֵי: טוֹב לְחַסוֹת בְּיְיָ
מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לְחַסוֹת
בְּיְיָ מִבְּטַח בְּגִדִּיבִים: כָּל־

Musaf pro nový měsíc v den všední.

כִּי שֵׁם יְיָ אֱקָרָא קָבוֹל לֹאֲהֵינּוּ:

אֲדַנִּי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא.
אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חֲסָדִים מְרִבִּים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסָדֵי
אֲבוֹת. וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אֲבֹרָהֶם:
אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ:

(V zimě se doloží:)

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מַחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם |
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרָה. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמֶה
לָךְ. מֶלֶךְ מַמִּית וּמַחִיָּה וּמַצְמִית יְשׁוּעָה:
וְנִאֲמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַחִיָּה הַמֵּתִים:*

* Keduša při opakování modlitby Šemone-Esre kantorem.

חֲנוּ נִקְדֹּשׁ אֶת שְׁמֶךָ בְּעוֹלָם. בְּשֵׁם שְׁמֶךָ יִשִּׁים אוֹתוֹ בְּשֵׁמי
מְרוֹם. בְּכָתוּב עַל־יָד גְּבִיאוֹךָ. וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:

קִיָּה קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹאכֶת־הָאָרֶץ קְבוּדוֹ:
חֲנוּ לְעַמְּתָם בְּרוּךְ יְאֹמְרוּ:

קִיָּה בְּרוּךְ קְבוּד יְיָ מְקוֹמוֹ:

חֲנוּ וּבְדַבְרֵי קְדֻשָּׁה קְתוּב לֵאמֹר:

קִיָּה יְמִלּוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן דָּדֵךְ וְדֵר הִלְלוּיָהּ:
חֲנוּ לְדוֹר וָדוֹר נִגִּיד גְּדֻלָּה. וְלִנְצַח גְּצָחִים קְדֻשָּׁתֶךָ נִקְדִּישׁ.
וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינֵנוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל
וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

Ó Hospodine, pomoz!

Ó Hospodine, pomoz!

Ó Hospodine, uděl štěstí!

Ó Hospodine, uděl štěstí!

Požehnán buď, jenž přichází ve jménu Hospodino-
vě; žehnáme vám z domu Ho-
spodino! Bůh jest Hospodin,
On zářil nám. Přivažte obět
provazy k rohům oltáře! Bůh
můj Jsi, děkovat Ti budu! Bůh
můj, vyvyšovat Tě budu! Dě-
kujte Hospodinu, neb dobro-
tívý jest, nebo věčně trvá mí-
lost Jeho!

Velebí Tě, Hospodine,
Bože náš, (pro) všechna díla Tvá;
a zbožní Tvoji, spravedliví,
jenž konají vůli Tvou, jakož i
všechn lid Tvůj, dům Israele,
s plesáním děkují a chválí a
velebí a blahoslaví a vyvyšují
a oslavují a světí a holdující
opěvují jméno Tvé, ó králi
náš! Neboť příjemno jest,
Tobě děkovat, a líbezno jest,
jménu Tvému zpívat, neboť
od věčnosti do věčnosti Ty
jsi Všemohoucí. Pochválen
budiž Hospodine, králi, Jenž
veleben jest chvalo zpěvy;

Když se modlí, říká kantor po Halel, když se
nemodlí, říká jen polovičný.

אֲנָא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא:

אֲנָא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא:

אֲנָא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

אֲנָא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

בְּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יְיָ
בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: בְּרוּךְ

אֵל יְיָ וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּחָה
בְּעַבְתֵּימָם עַד־קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:

אֵל אֱלֹהֵי אַתָּה וְאוֹדְךָ אֱלֹהֵי

אֲרוֹמָמְךָ: אֵלֵי הוֹדוּ לֵי יְיָ כִּי־

טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: הוֹדוּ

יְהִלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל

מַעֲשֵׂיךָ וְחֲסִדֶיךָ צְדִיקִים

עוֹשֵׂי רִצּוֹנְךָ וְכָל־עֲמָךְ בֵּית

יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ

וַיִּשְׁבְּחוּ וַיְפָאֲרוּ וַיְרוֹמְמוּ

וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ

אֶת־שְׁמֶךָ מְלִבְנוּ. כִּי לָךְ

טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשַׁמֵּךְ נֶאֱמָה
לֵאמֹר כִּי מַעֲלָם וְעַד עוֹלָם

אַתָּה אֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מֶלֶךְ מְהִלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת:

pamětliv buď! Uveď nás
v Sion, město Své, s ple-
sáním, a v Jerusalém,
svatyni Svou, v radosti
věčné! A tam připravíme
Tobě oběti své povinnosti,
ustavičné dle pořadu
jejich a dodatečné dle
předpisu jejich. A také
dodatečnou oběť dne no-
vého měsíce toho přípra-
víme a budeme obětovati
Tobě v lásce dle příkazu
vůle Tvé, jakož Jsi pře-
depsal nám v učení Svém
rukou Mojžíše, služebníka
Svého, z úst velebnosti
Své, řka:

A v nové měsíce
své obětovati budete zápalnou
oběť Hospodinu: býky mladé
— dva, skopce — jednoho,
beránků ročních — sedm,
bezvadných.

A oběť suchou i mo-
krou k tomu, jak udáno: Tři

אבות לבנים תזכור:
והביאנו לציון עירך
בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית
מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשֵׁם גַּעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבָּנוֹת
חֻבּוֹתֵינוּ תְּמִידִים
בְּסֹדֶרָם וּמוֹסָפִים
בְּהִלְכָתָם: וְאֵת מוֹסֵף
יוֹם רֵאשִׁי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה
נַעֲשֶׂה וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ
בְּאַהֲבָה. כַּמִּצּוֹת
רְצוֹנָךְ. כִּמּוֹ שְׂכַתְּבָתָּ
עָלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ. עַל־
יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי
כְּבוֹדְךָ בְּאַמּוֹר:

וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשֵׁיכֶם תִּקְרִיבוּ
עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר
שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד בְּבָשִׂים
בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע־הַתְּמִימִים:
וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם כַּמִּדְבָּר

אֶתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ. וְקָדוֹשִׁים בְּכָל־יוֹם יִהְיֶה לָנוּ
סֶלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

Nové měsíce lidu
Svému dal Jsi za dobu
smíření všem pokolením
jejich, když obětovali Tobě
oběti dle vůle Tvé a ko-
zly za hřích ku smíření
za sebe. Vzpomínkou všem
byly a (přivodily) zá-
chranu života jejich z
ruky nepřítelů. Oltář nový
na Sionu rač upravit, a
zápalnou oběť nového
měsíce my položíme naň,
a kozly připravíme dle
vůle Tvé, a ze služby
obětní ve svatyni radovati
se budeme všickni, a z
písní Davida, služebníka
Tvého, jež zaznívaly ve
městě Tvém a pronášeny
byly před oltářem Tvým.
Lásku věčnou nakloň jim
a smlouvy otcův dětem

רֵאשֵׁי חֳדָשִׁים לְעַמְּךָ
נָתַתָּ. זְמַן בִּפְרָה לְכָל
תּוֹלְדוֹתָם. בְּהִיּוֹתָם
מִקְרִיבִים לְפָנֶיךָ זְבָחֵי
רְצוֹן וְשַׁעֲרֵי חַטָּאת
לְכַפֵּר בְּעֶדְם. זָכְרוֹן
לְבָבָם יִהְיֶה. וְתִשׁוּעַת
נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנְאֵי:
מִזְבַּח חֹדֶשׁ בְּצִיּוֹן
תִּכְיֶן וְעוֹלַת רֵאשִׁי
חֹדֶשׁ נַעֲלָה עָלֵינוּ.
וְשַׁעֲרֵי עֲזִים נַעֲשֶׂה
בְּרְצוֹן. וּבַעֲבֹדַת בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ נִשְׂמַח כָּלֵנוּ.
וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ.
הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירְךָ.
הָאֲמוּרִים לְפָנֶי
מִזְבְּחֶךָ. אֶהְבֵּת עוֹלָם
תְּבִיא לָהֶם. וּבְרִית

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך. שאמא
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל-בשר ויצרנו יוצר
בראשית ברכות והודאות
לשמה גדול והקדוש על
שהחיינו וקיימנו ונתמנו
ותחיינו ונתקיימנו ותאסרנו
וליתנו לחצרות קדשה.
לשמר חקיה ולעשות רצונה
ולעבדה בלב שלם על-
שאנחנו מודים לך. ברוך
אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מגן
ישענו. אתה הוא צדור ודור
נודה לך וגם פרתה לך. על-
חיינו המסורים בידך. ועל-
נשמותינו הפקודות לך.
ועל-נפיה שבתליון עמנו.
ועל-נפלאותיה וטובותיה
שבתכל-ערת ערב ובקר
וצהרים. הטוב. כי לא-כלנו
רחמיה. והמרחם. כי לא תמו
חסדיה. מעולם קיינו לך: *

*) Pro Chanuka.

על הנסים ועל הפקדון ועל הנבירות ועל התשועות ועל
הפליחות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:
בימי מתתיהו בן-יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו.
פשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם
תורתך. ולהעבירם מחקי רצונך. ואמא ברחמיה הרבים
עמדת להם געת צרתם. רבם את ריבם. ונתת את-דינם.
נקמת את-נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים. ורבים ביד
מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים
ביד עוסקי תורתך. וקדוש גדול וקדוש בעולמך.
וילעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופקדון בחינם הזה.
ואחר בן באו בניה לדביר ביתך. וסנו את-היכלך וטהרו
את-מקדשה. והדליקו נרות בנצרות קדשה. וקבעו שמירת
ימי חגכה אלו להודות ולהלל לשמה הגדול:

desetiny při býku, dvě deseti-
tiny při skopci, desetinu při
beránku, a víno k oběti
mokrě příslušné, a kozla ku
smíření, a dvě ustavičné oběti
dle předpisu jejich.

Bože náš a Bože
otců našich! Obnov nám
měsíc tento ku blahu a
požehnání, ku slasti a ra-
dosti, ku spáse a k útěše,
k obživě a zaopatření, k
životu a míru, k prominutí
hříchu a k odpuštění viny
(v roce přestupném připojuje
se od Róš Chódeš Češvan až
včetně do Róš Chódeš Ve-
adar: i ku smíření poklesku);
neboť lid Svůj Israel vy-
volil Jsi ze všech národů
a zákony o nových mě-
sících jim ustanovil. Po-
chválen budiž, Hospodine,
Jenž posvětil Israel a nové
měsíce!

שלשה עשרנים לפר ושני
עשרנים לאיל ועשרון
לכבש ויין בגסכו ושעיר
לכפר ושני תמידים
בהלכתם:

אלהינו ואלהי אבותינו
חדש עלינו את-החדש
הזה. לטובה ולברכה.
לששון ולשמחה. לישועה
ולגחמה. לפרנסה ולכלכלה.
לחיים ולשלום. למחילת
חטא ולסליחת עון וכשנת
העבור ולבפרת פשע) כי בעמך
ישראל בחרת מכל האמות.
וחקיי ראשי חדשים להם
קבעת: ברוך אתה יי מקדש
ישראל וראשי חדשים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה
תקבל ברצון. ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:
ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

סדר ערוב תבשילין.

Připadá-li יום טוב na pátek, vezme se v předvečer svátku vařený pokrm a chléb a říká se בא"י אֲזַיְרָא וְהָיָה לָנוּ כֶּסֶד. Tento pokrm i chléb uschovají se až do sabatu. Je-li také čtvrtek v pátek, připravují se pokrmy sobotní teprve v pátek.

ברוך Pochválen budiž, Hospodine, Bože náš, králi světa, Jenž nás posvětil příkazy Svými a nám nařídil příkaz Erubu!

ברוך Tímto Erubem budiž nám dovoleno péci a vařiti, ohřívati pokrmy a smažiti, světla rozsvěcovati a vůbec vše potřebné konati o dni svátečním na sabat — nám i všem Israelitům přebývajícím v tomto městě.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב:

ברוך ערובא יהי שרא לנא למיפא ולבשלא ולא ממנא ולא דלקא שרנא ולמעבד כל צורכנא מיומא טבא לשבתא: לנו ולכל ישראל הדרים בעיר הזאת:

ערובי חצרות.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב: ברין ערובא יהא שרא לנא לאפוקי ולעיולי מבית לבית. ומחצר לחצר. מפנה לפנה. ומאית לזוית. מנג לנג. מבית לבית. מחצר לבית. כל מאי דצריך לן בכל שבתות השנה. ונמים טובים. לנו ולכל בני ישראל הדרים בחצר הזאת:

ערובי תחומין.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוב: בזה הערוב יהי מפר לי לילך ממזמם (פלוני) אלפים אמה לכל רוח:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סדה. ברוך אתה יי הטוב שמך ורך נא להודות:

Kantor.

חזן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה באמור: וברכה יי וישמך: ואר יי פניו אליך ויחנה: וישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך. כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים. ואהבת חסד. וצדקה וברכה. ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל צרכיו ובכל שעה בשלומך:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום: אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל החושבים עלי רעה. מהרה דפר עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען ימינה. עשה למען קדשתך. עשה למען תורתך: למען יחלצון ידיך. הושיעה ימינה ונגני: יהי לרצון אמרי פי ויהיו לפי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה לני מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמוניות:

a měl Jsi zalíbení v nás, a proto povýšil Jsi nás nad všechny jazyky a posvětil nás příkazy Svými a přiblížil nás, králi náš, ke službě Své, a jméno Své veliké a svaté nad námi Jsi vyslovil.

Na konci sabatu při modlitbě večerní.

Oznámil Jsi nám, Hospodine, Bože náš, předpisy spravedlivosti Své a učil Jsi nás, vykonávat ustanovení vůle Své. I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, předpisy přímé a učení pravdivé, ustanovení a přikázání dobrá, a popřál Jsi nám dob slasti a svátků svatých a slavností povznášejících; udělil Jsi nám svatost sabatu a velebnost svátku a náladu slavnostní. Učinil Jsi rozdíl, Hospodine, Bože náš, mezi svatým a všedním, mezi světlem a temnotou, mezi Israelem a národy (pohanskými), mezi dnem sedmým a šesti dny práce. I mezi svatostí sabatu a svatostí svátku učinil Jsi rozdíl, a den sedmý nad šest dní práce Jsi posvětil. Tak oddělil a posvětil Jsi také lid Svůj Israelský posvěcením Svým.

וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ
מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת.
וְקִדְשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ.
וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנוֹ
דְּעִבּוּדְךָ. וְשִׁמְךָ
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ
קָרָאתָ: *

* וְתוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת-
מִשְׁפָּטֵי צִדְקָה וְתִלְמִדְנוּ לַעֲשׂוֹת
חֻקֵּי רְצוֹנְךָ. וְתִתֶּן-דָּנִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרַת אֱמֶת
חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וְתִנְחִיכֵנוּ
זְמַנֵּי שְׂשׂוֹן. וּמוֹעֲדֵי קָדֶשׁ. וְחַגֵּי
נִדְבָה. וְתוֹרִישֵׁנוּ קִדְשֵׁי שַׁבָּת
וְכָבוֹד מוֹעֵד וְחִגֵּיגַת הַרְגָל.
וְתַבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל
בֵּין אֹרֶז לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל
לְעַמִּים בֵּין-יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת
יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה בֵּין קִדְשֵׁי שַׁבָּת
לְקִדְשֵׁי יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה. וְאֶת-
יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁשָׁרֵי יְמֵי
הַמַּעֲשֶׂה קִדְשָׁהּ. הַבְּדִלָּה וְקִדְשָׁהּ
אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתָהּ:

תפלה לשלוש רגלים.

שמינה a הללויה str. 49 až předvečer modlí se Mincha אשרי str. 78, pak מעריב str. 146 a následující עשרה שמונה עשרה.

שמינה עשרה.

a פסח, שבועות, סכות, שמיני עצרת o מנחה a מעריב, שחרית Pro שמחת תורה.

כי שם יי אקרא קבו נל לאלהינו: פרי מנחה

אדני שפתי תפסח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא.
אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל וזוכר חסדי
אבות ומביא גואל ללבי בנייהם למען שמו באהבה:
מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

Od Musaf עשרה שמיני až včetně do Musaf prvního de פסח říká se:
משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלל חיים בקסד מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקיים
אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
ך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה
המתים:

אתה קדוש ושםך קדוש. וקדושים בכל יום
יהללך סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה בחרתנו מכל Ty jsi nás vy-
volil ze všech ná-
העמים. אהבת אותנו. rodů, miloval Jsi nás.

(O pasah:) svátku nekvašených chlebův!

(O svátku týdňů:) svátku týdňů!

(O podzelené:) svátku podzelené!

(O závěrečném svátku:) svátku závěrečného!

Bud' pamětliv nás, Hospodine, Bože náš, o něm ku blahu, a vzpomeň na nás o něm ku požehnání a pomoz nám o něm k životu! A pro slovo spásy a milosrdenství ustrni se a bud' nám milostiv, a smiluj se nad námi a pomoz nám; nebo k Tobě oči naše pohlížejí, ježto, Všemohoucí králi, milostivý a milosrdný Jsi.

Nechat dostane se nám, Hospodine, Bože náš, požehnání svátku Tvých k životu a míru, k radosti a ku slasti, jakož Jsi měl zalíbení a připověděl, že nám požehnáš. (O sabatu: Bože náš a Bože otců našich! Měj zalíbení v odpočinku našem!) Posvěť nás příkazy Svými a dej nám účast v učení Svém; nasyť nás z dobroty Své a potěš nás pomocí Svou! Očisti srdce naše, bychom sloužili Tobě v pravdě, a popřej nám, Hospodine, Bože náš, (o sabatu: v lásce a libosti,) v radosti a slasti (sabatu a) svátků Svých svatých, aby radoval se v Tobě Israel, jenž světí jméno Tvé.

לפסח חג המצות

לשבועות חג השבועות

לסוכות חג הסוכות

לשעולשת השמיני חג העצרת

היה זכרנו יי אלהינו בו.

למזבח. ופקדנו בו. לברכה.

והושיענו בו. לחיים. וברבר

ישועה ורחמים. חום וחנו.

ורחם עלינו והושיענו. כי

אריך עינינו. כי אל מלך

חנון ורחום אלה:

והשיאנו יי אלהינו את-

ברכת מועדיך לחיים

ולשלום לשמחה ולששון

באשרצית ואמרת לברכנו:

(לשבת אלהינו ואלהי אבותינו

רצוה במנוחתנו) בך שנו

במצותיך ויתן חלקנו בתורתך

שבוענו משובך ושמחנו

בישועתך. ומהר לבנו

לעבדך באמת והנחילנו יי

אלהינו (לשבת באהבה וברצון)

בשמחה ובששון (לשבת שבת)

מועדי קדשך. וישמחו

בך ישראל מקדשי שמך.

I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, v lásce (o sabatu: sabaty k odpočinku a) svátky k radosti, slavnosti a doby ku slasti, (o sabatu: tento sabat a)

(o pasah:) tento svátek nekvašených chlebův, dobu našeho vysvobození,

(o svátku týdňů:) tento svátek týdňů, dobu udělení zákona našeho,

(o podzelené:) tento svátek podzelené, dobu radosti naší,

(o závěrečném svátku:) tento svátek závěrečný, dobu radosti naší,

(o sabatu: v lásce) jakožto shromáždění svaté, upomínku na východ z Egypta.

Bože náš a Bože otců našich! Nechat vystoupí a přijde a dospěje k Tobě, a budiž povšimnuta, se zálibou slyšena, připomenuta a v paměti uchována památka naše a vzpomínka naše, a památka našich otců, a památka Pomazaného, syna Davida, služebníka Tvého, a památka Jerusálema, města Tvého svatého, a památka veškerého lidu Tvého, domu Israelského, před Tebou k ochraně, ku blahu, přízni, milosti a milosrdenství, k životu a míru v tento den

ותתן לנו יי אלהינו באהבה

(לשבת שבתורת למנוחה ו)

מועדים לשמחה חגים

וזמנים לששון. את יום

(לשבת השבת הזה ואת יום)

לפסח חג המצות הזה. ומן

חרותנו.

לשבועות חג השבועות הזה. ומן

ממן תורתנו.

לסוכות חג הסוכות הזה. ומן

שמחתנו.

לשמיני עצרת ולשמיני חג

העצרת הזה. ומן שמחתנו.

(באהבה) מקראת קדש וקר

ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו.

יעלה ויבא ויגיע ויראה

וירצה וישמע ויפקד ויזכר

זכרוננו ופקדוננו. וזכרון

אבותינו וזכרון משית בן

דוד עבדך. וזכרון ירושלים

עיר קדשך. וזכרון קר-

עמך בית ישראל לפניך.

לפליטה לטובה לחן ולחסד

ולרחמים לחיים ולשלום

ביום

Kantor.

חזן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה
הבתורה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו
כהנים עם קדושה באמור: וברכה יי וישמרה: ואר יי פניו
אלך ויהנה: ושא יי א פניו אליך וישם לך שלום:

Pro מעריב a מנחה.

שלום רב על ישראל
עמך תשים לעולם
פי אתה הוא מלך
אדון לכל השלום
וטוב בעיניך לברך
את עמך ישראל
בכל-עת ובכל-שעה
בשלומה.

Pro שחרית.

שים שלום טובה וברכה חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל-ישראל עמך.
ברכנו אבינו כלנו באחד באור
פניך. פי באור פניך נתת לנו יי
אלהינו תורת חיים ואהבת חסד.
וצדקה וברכה ורחמים וחסדים ושלום.
וטוב בעיניך לברך את-עמך ישראל
בכל-עת ובכל-שעה בשלומה.

ברוך אתה יי המברך את-עמו ישראל בשלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי
נפשי תדום. ונפשי כעפר לכל תהיה. פתח לפי בתורתך
ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל-החושבים עלי רעה. מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך. עשה למען
ימינך. עשה למען קדשך. עשה למען תורתך: למען יחלצון
ידיך. הושיעה ימינך וענגי: יהי-לרצון אמרי פי והגיון
לפי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום במרומוי הוא יעשה
שלום עלינו ועל כל-ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית
המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך
ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערכה לוי מגמת
יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמוניות:

ברוך אתה יי מקדש (לשבת) Pochválen budiž, Hospodine,
Jenž posvětil (sabat a) Israel השבת וישראל והימים:
a doby sváteční!

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את-
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם. באהבה
תקבל ברכון. ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך:

ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך. שאמרה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל-בשר ויצרנו ויצר
בראשית ברכות והודאות
לשמך הגדול והקדוש על
שחיינו יי-רגנו וקיימנו פן
תחיינו ותקיימנו ותאסור
גלייתנו לחצרות קדשך.
לשמך הקדוש ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם על-
שאנחנו מודים לך. ברוך
אל תהוצאות:

מודים אנחנו לך שאמרה
הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד. צור חיינו מן
ישענו. אתה הוא לדור ודור
נודה לך וגם ספר תהלתך. על-
חיינו המסורים בידך. ועל-
נשמותינו הפקודות לך.
ועל-נפיש שבכל-יום עמנו.
ועל-נפלאותיך וטובותיך
שבכל-עת ערב ופקר
וצהרים. הטוב. פי לא-כחו
רחמים. והמרחם. פי לא תמו
חסדיך. מעולם קיינו לך:

ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד
לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את-
שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך
אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

O podzelené :

tento svátek pod-
zelené, dobu radosti
naší,

חג הפסחות הנה. זמן
שמחתנו.

O závěrečném svátku :

tento svátek závě-
rečný, dobu radosti
naší,

השמיני חג העצרת
הנה. זמן שמחתנו.

(v lásce) jakožto shro-
máždění svaté, upo-
mínku na východ
z Egypta; neboť nás
vyvolil Jsi a nás po-
světil Jsi ze všech
národů, (a sabatu) a svá-
tků Svých svatých
(v lásce a libosti,) v ra-
dosti a slasti popřál Jsi
nám. Pochválen bu-
diž, Hospodine, Jenž
posvětil (sabat a) Israel
a doby sváteční!

(באהבה) מקראי קדש.
זכר ליציאת מצרים.
כי בנו בחרת ואותנו
קדשת מכל העמים
(ושבת) ומועדי קדשך
(באהבה וברצון) בשמחה
ובששון הנחת לנו.
ברוך אתה יי מקדש
(ושבת) ישראל והזמנים:

ברוך Pochválen bu-
diž, Hospodine, Bože
náš, králi světa, Jenž

(*) ברוך אתה יי
אלהינו מלך העולם

*) O svátku na konec sabatu připadajícím říkají se před
tyto dvě ברכות.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž stvořil světlo ohně!

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך

קידוש לשלש רגלים.

O sabatu až ועד str. 160. a pak toto.

ברוך Pochválen budiž, Ho-
spodine, Bože náš, králi světa,
Jenž stvořil plod révy!

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן:

ברוך Pochválen bu-
diž, Hospodine, Bože
náš, králi světa, Jenž
nás vyvolil ze všech
národů a povýšil nás
nad všechny jazyky a
posvětil nás příkazy
Svými! I dal Jsi nám,
Hospodine, Bože náš,
v lásce (sabaty k odpo-
činku a) svátky k ra-
dosti, slavnosti a doby
ku slasti, (a sabatu: tento
sabat a)

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
בחר בנו מכל העם
ורוממנו מכל לשון
וקדשנו במצותיו.
ותתן לנו יי אלהינו
באהבה (שבתות למנוחה)
מועדים לשמחה
חגים וזמנים לששון
את יום (השבת הנה ואת-
(יום)

O pasah :

tento svátek nekva-
šených ehlebův, dobu
našeho vysvobození,

חג המצות הנה. זמן
חרותנו.

O svátku týdně :

tento svátek týdně,
doby udělení zákona
našeho,

חג השבעות הנה.
זמן מתן תורתנו.

אתה גבור לעולם אדני מתיח מתים אתה רב להושיע.
Od Musaf שמיני עשרת Musaf prvního dne פסח ריקא se:
משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלל כל חיים בחדר מתיח מתים ברחמים רבים.
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים. ומקם |
אמונתו לישיני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
לך. מלך ממית ומחיה ומצמח ישועה:
ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיח המתים:
אתה קדוש ושםך קדוש. וקדושים בכל יום
יהללוך סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש:

Ty jsi nás vyvolil ze
všech národů. miloval Jsi nás
a měl Jsi zalíbení v nás, a
proto povýšil Jsi nás nad
všecky jazyky a posvětil nás
příkazy Svými a přiblížil nás,
králi náš, ke službě Své, a
jméno Své veliké a svaté nad
námi Jsi vyslovil.

I dal Jsi nám, Hospo-
dine, Bože náš, v lásce (o sa-
batu: sabaty k odpočinku a)
svátky k radosti, slavnosti a
doby ku slasti, (o sabatu: tento
sabat a)

(o pasah:) tento svátek nekva-
šených chlebův, dobu našeho
vysvobození,

(o svátku týdne:) tento svátek
týdnů, dobu udělení zákona,

אתה בחרתנו מכל העמים
אהבת אותנו. ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות.
וקדשתנו במצותיך.
וקרבתנו מלבנו לעבודתך.
ושםך הגדול והקדוש עלינו
קראת:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה
(לשבת שבתות למנוחה ו)
מועדים לשמחה חגים
וזמנים לששון. את יום
(לשבת השבת הזה ואת יום)

לפסח חג המצות הזה. זמן
חרותנו.

לשבועות חג השבועות הזה. זמן
מתן תורתנו.

nám popřál dožítí se
a dočkati se a do-
sáhnouti doby této!

Jenž učinil rozdíl mezi svatým
a všedním, mezi světlem a tem-
ností, mezi Israelem a ná-
rody (pohanskými), mezi dnem
sedmým a šesti dny práce. I
mezi svatostí sabatu a sva-
tostí svátku učinil Jsi rozdíl,
a den sedmý nad šest dní
práce Jsi posvětil. Tak oddě-
lil a posvětil Jsi také lid
Svůj Israelský posvěcením
Svým. Pochválen 'budiž, Ho-
spodine, Jenž učinil rozdíl
mezi svatým a svatým!

העולם. המבדיל בין קדש
לחול. בין אור לחשך. בין
ישראל לעמים בין יום
השביעי לששת ימי
המעשה. בין קדשת שבת
לקדשת יום טוב הבדלת.
ואת יום השביעי משישת
ימי המעשה קדשת הבדלת
וקדשת את-עמך ישראל
בקדשתך. ברוך אתה יי
המבדיל בין קדש לקדש:
שהיינו

מוסף לשלש רגלים.

כי שם יי אקרא רבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי הפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והגורא.
אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל וזכר חסדי
אבות. ומביא גואל ללבני בניהם למען שמך באהבה:
מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

Svou v milosrdenství
Svéma hojném a zbu-
doval ji brzy a zve-
lebil slávu její! —
Otče náš, králi náš!
Učiň zjevnou veleb-
nost vlády Své nad
námi brzy, zjev se
a povznes se nad
námi před očima
všech živých; přiveď
zpět naše roztroušené
ze středu národů, a
naše rozptýlené shro-
máždí od končin země!
Uved' nás v Sion,
město Své, s plesá-
ním, a v Jerusaleém,
svatyni Svou, v ra-
dosti věčné! A tam
připravíme Tobě oběti
své povinnosti, usta-
vičné dle pořadu je-
jich a dodatečné dle
předpisu jejich. A
také dodatečnou oběť
dne (o sabatu: A také do-
datečné oběti dne sabatu
toho a)

(o pasah:) svátku nekva-
šených chlebův

מִקֵּדְשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים. וְתִבְנֶהוּ
מִהֲרָה וְתִגְדֹּל לְכָבוֹדוֹ:
אֲבִינוּ מִדְּבָנוּ. וְלֵה
כָּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ
מִהֲרָה. וְהוֹפְעֵהוּ נִשְׂא
עָלֵינוּ. לְעֵינֵי כָל־חַי.
וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין
הַגּוֹיִם. וְנַפְּוֹצוֹתֵינוּ
בְּנֵם מִירְכַּת־אֲרֶץ.
וְהִבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ
בְּרָגָה. וְלִירוּשָׁלַיִם
בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת
עוֹלָם. וְשָׂם נַעֲשֶׂה
לְפָנֶיךָ אֶת־קָרְבָּנוֹת
חֻבוֹתֵינוּ תְּמִידִים
בְּסֹדֶרֶם וּמוֹסָפִים
בְּהִלָּכָתָם: וְאֶת־
מוֹסֵף יוֹם לַשַּׁבָּת וְאֶת־

מוֹסָפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה (וְיוֹם)

לַפֶּסַח חֲגֵג הַמִּצּוֹת

(o podzelené:) tento svátek pod-
zelené, dobu radosti naší,
(o závěrečném svátku:) tento svá-
tek závěrečný, dobu radosti
naší,
(o sabatu: v lásce) jakožto shro-
máždění svaté, upomínku na
východ z Egypta.

Pro hříchy své
jsme vyhostěni ze
země své a vzdáleni
od půdy své, tak že
nemůžeme přijíti a
ukázati se a skláněti
se před Tebou a ko-
nati povinností svých
v domě volby Tvé,
v tom domě velikém
a svatém, nad nímž
vysloveno jméno Tvé,
pro ruku, jež byla
vložena na svatyni
Tvou.

Budiž vůle Tvá,
Hospodine, Bože náš
a Bože otců našich
králi milosrdný! aby
opět smiloval se nad
námi a nad svatyni

לְסוּמֹת חֲגֵג הַפְּסוּחִים הַזֶּה. וְזִמן
שִׂמְחָתֵנוּ.
לְשִׁמְנֵי עֲצַת וְרֵשִׁית הַשְּׂמִינִי חֲגֵג
הַעֲצָרָת הַזֶּה. וְזִמן שִׂמְחָתֵנוּ.
(בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קָדֵשׁ זָכָר
לְיִצְיָאת מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטֹּאתֵינוּ גָּלֵינוּ
מֵאַרְצֵנוּ וּנְתַרְחַקְנוּ
מֵעַל אֲדָמָתֵנוּ. וְאִין
אֶנְחָנוּ יְכוּלִים לַעֲלוֹת
וְרֵאוֹת וְלִהְיוֹת שְׂתָחוֹת
לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת
חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית
בְּחִירָתְךָ. בְּבֵית
הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ
שֶׁנִּקְרָא שֵׁמֶךְ עָלָיו.
מִפְּנֵי הִיד שְׁנֵשֶׁת לַחָה
בְּמִקְדָּשְׁךָ: יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מִלֶּךְ
רַחֲמָן שֶׁתְּשׁוּב
וְתִרְחַם עָלֵינוּ וְעַל

A v den pátý: býků devět, skopce dva, beránků ročních čtrnáct bezvadných.

A oběť suchou a. t. d. ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

V den čtvrtý polovičných svátků: וביום החמישי. פרים תשעה. אילם שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

A v den šestý: býků osm, skopce dva, beránků ročních čtrnáct bezvadných.

A oběť suchou a. t. d. ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

O הושענא רבה: וביום הששי. פרים שמונה. אילם שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

A v den sedmý: býků sedm, skopce dva, beránků ročních čtrnáct bezvadných.

A oběť suchou a. t. d. ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

O Šemini Azéret a Simchas Thóra: וביום השמיני V den osmý závěrečný svátek mítí budete; žádné práce služební nekonejte. Obětovati budete v zápalnou oběť ohnivou k libé vůni Hospodinu: býka jednoho, skopce jednoho, beránků ročních sedm bezvadných.

O sabatu: ישמחו במלכותה שומרי שבת. וקראי ענג. עם מקדשי שבועי. Radovati se budou z panování Tvého ti, kteří zachovávají sabat a nazývají jej

slavnost Hospodinu po sedm dní. Obětovati budete v zápalnou oběť ohnivou k libé vůni Hospodinu: býků mladých — třináct, skopce dva, beránků ročních čtrnáct, bezvadnými at' jsou.

V první den polovičných svátků podzelené: וביום השני. פרים בגי-בקר. שנים עשר. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

A v den druhý: וביום השלישי. פרים עשתי-עשר. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

A v den třetí: וביום השלישי. פרים עשתי-עשר. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

A v den čtvrtý: וביום הרביעי. פרים עשרה. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

V třetí den polovičných svátků: וביום הרביעי. פרים עשרה. אילים שנים. כבשים בגי-שנה ארבעה עשר תמימים: ומנחתם

učení Tvém: Třikrát v roce ukáže se každý mužský tvůj před tváří Hospodina, Boha tvého, na místě, jež zvolí, o svátku nekvašených chlebův a o svátku týdnů a o svátku podzelené, a neukážeť se před tváří Hospodinovou — prázdný; každý s darem ruky své, dle požehnání Hospodina, Boha tvého, jehož udělil tobě.

וְהִשְׁיֵאנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־בְּרִכַּת מוֹעֲדֶיךָ לְחַיִּים וְלִשְׁלוֹם לְשִׁמְחָה וְלִשְׁשׂוֹן כְּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רָצָה בְּמִנוּחָתָנוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ שֶׁבַעֲנֵנוּ מִטּוֹבָךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. וְטִהַר לְבָנוּ לְעִבְדְּךָ בְּאַמֶּת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׁמְחָה וּבִשְׁשׂוֹן (שָׁבַת וּ) מוֹעֲדֵי קִדְּשֶׁךָ. וְיִשְׁמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקֻדְּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקֻדֵּשׁ (הַשָּׁבַת וּ) יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹמִים: *)

*) Kdež kněží udílejí požehnání, říká se místo ותחזינה ותערב - (Obeo:)

Kéž zalíbí se Tobě modlitba naše jako oběti zápalné a pokojné! Ó Milosr-

rozkoší-lid, jenž světi sabat, každý z nich nasytí se a občerství se dobrotivostí Tvou. nebo v sabatu měl Jsi zalíbení a posvětil Jsi jej, skvostem dnů nazval Jsi jej, památkou na dílo počátku.

Bože náš a Bože otců našich, králi milosrdný, smiluj se nad námi! Dobrotivý a dobrodinče, dej se uprositi námi! Navrať se k nám v hojnosti milosrdenství Svého; pro otce, kteří konali vůli Tvou, zbuduj dům Svůj, jako z počátku, a uprav svatyni Svou na místě bývalém a dej nám spatřiti stavbu její a potěš nás dokončením jejím a uveď opět kněží ke službě jejich a Levity k písni a zpěvu jejich, a uveď opět Israel v příbytky jeho! A tam půjdeme a ukážeme se a skláněti se budeme před Tebou o třech svátcích svých, jakož psáno jest v

כָּלֵם יִשְׁבְּעֵנוּ וְיִתְעַנְנוּ מִטּוֹבָךָ. וּבִשְׂבִיעֵי רָצִיתָ בּוֹ וּקְדַשְׁתָּו. חֲמִדַּת יָמִים | אֹתוֹ קָרָאתָ. זָכַר מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עֲלֵינוּ טוֹב וּמִטִּיב הִדְרֵשׁ לָנוּ שׁוֹבָה אֵלֵינוּ בְּהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעִשׂוּ רָצוֹנְךָ. בְּנֵה בֵּיתְךָ כְּבֵית חֶלֶךָ וְכוֹנֵן מְקֻדְשֶׁךָ עַל מְכוֹנוֹ וְהִרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקְוָנוּ וְהִשָּׁב כְּהַנִּים לַעֲבוֹדָתָם וְלוֹיִם לְשִׁירָם וְלִזְמָרָם וְהִשָּׁב יִשְׂרָאֵל לְגִוְיָהֶם וְשֵׁם נַעֲדָה וְנִרְאָה וְנִשְׁתַּחֲוָה לְפָנֶיךָ בְּשֵׁלֶשׁ פְּעָמֵי רְגִלֵינוּ

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך. ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברחמים. ותהי לרחוק תמיד עבודת ישראל עמך. ותהינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי הממחיר שבינתו לציון:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו הפקודות לך. ועל נפישך שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל יום ערב ובקר

דני! v milosrdenství Svém hojném dejž, aby se vrátila velebnost Tvá na Sion, město Tvé, a pořad bohoslužby do Jerusalema! Kéž spatří oči naše, jak vrátíš se na Sion v milosrdenství! Tam pak sloužiti budeme Tobě v uctivosti jako za dnů dávných a za let dřívějších.

(Kantor:) Pochválen budiž, Hospodine, Jemuž samojedinému v uctivosti sloužiti budeme!

ברחמך הרבים הישב שבינתך לציון עירך וסדר העבודה לירושלים. ותהינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות:

חזן ברוך אתה יי שאותך לבדך ביראה נעבוד:

וצהרים. הטוב. כי לא-כלו ובעבדך בלבב שלם על-רחמך. והמרחם. כי לא תמו שאלנו מודים לך. ברוך חסדיך. מעולם קוינו לך: אל ההודאות: ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכל החיים יודוך סלה. ויהללו את-שמך באמת. האל ישועתנו ועזרתנו סלה ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

ידי רצון וכל החיים říkají kněží potichu tento יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה ברכה הזאת שצויתנו לברך את עמך ישראל. ברכה שלמה. ולא יהיה פה מבשול ועון מעתה ועד-עולם:

חזן אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המושלשת בתורה הבתובה על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה באמור: *

*) Požehnání kněží.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו של אהרן וצונו לברך את-עמו ישראל באהבה:

Kantor předřikává následující požehnání slovo za slovem, a kněží to po něm opakují.

„Zehnejž tobě“ — Zehnejž tobě Hospodin ze Siona, stvořitel nebes a země!

„Hospodin“ — Hospodine, Pane náš, jak mocné jest jméno Tvé po veškeré zemi!

יברכך. יברכך יי מציון עשה שמים וארץ: יי. יי אדונינו מזה אדיר שמך בכל-הארץ:

וְאַהֲבַת הַסֵּד. וְצִדְקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם.
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵרַת
וּבְכָל-שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ.
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

obrátil kletbu Bilá ma bezbožného v požehnání, tak obrať všechny moje sny mně i všemu Israeli ku blahu! Opatruj mne, buď mně milostiv a přízniv! Amen. —

„Ozářič“ — Bůh nám buď milostiv a žehnej nám, ozářič tvář Svou nám! Séla.

„Hospodin“ — Hospodin, Hospodin jest všemohoucí, milosrdný a milostivý, shovívavý a plný milosti a věrnosti.

„Tvář Svou“ — Obrat se ke mně a buď milostiv mně, neboť osamocen a zubožen jsem

„Tobě“ — K Tobě, Hospodine, duše své pozdvihuji.

„A bud' milostiv tobě!“ — Hle, jako oči služebníků k ruce pána svého, — jako oči služby k ruce velitelky své, tak vzhlížejí oči naše k Hospodinu, Bohu našemu, až nám jest milostiv.

„Obratič“ — Ten přijme požehnání od Hospodina a laskavost od Boha spasení

שְׁהִפְכָּת אֶת קִלְלַת בְּלָעַם
הַרְשָׁע מִקְלָלָהּ לְבְרָכָה בֵּן
תַּהֲפֹךְ כָּל חַלּוּמוֹתַי עָלַי וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי
וְתִחַנְּנֵנִי וְתִרְצֵנִי: אָמֵן

יְאֹר. אֱלֹהִים יַחַנְּנוּ וְיִבְרַכְנוּ
יְאֹר פָּנָיו אֶתְנוּ סֶלָה:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרָךְ
אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת:

פָּנָיו. פָּנֵה אֵלַי וְחַנְּנֵנִי כִי
יְחִיד וְעֵנִי אָנֹכִי:

אֲדִיד. אֱלֹהֶיךָ יְיָ נִפְשִׁי אֲשָׂא:
וְיִחַנְּנֵךְ. הִנֵּה בְּעֵינֵי עֲבָדִים

אֲלֵי־ךָ אֲדוֹנֵיהֶם בְּעֵינֵי
שִׁפְחָה אֲלֵי־ךָ וְנִבְרָתָהּ בֵּן
עֵינֵינוּ אֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד
שִׁיחַנְּנוּ: רַב־שׁׁע. אָמֵן.

יְשָׁא. יְשָׁא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ
וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ:

שִׁים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים. עָלֵינוּ
וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֶבְיָנוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר
פָּנֶיךָ. כִּי בְּאוֹר פָּנֶיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תוֹרַת חַיִּים

„A opatruj tebe!“ — Opatruj mne, ó Bože! neboť důvěřuji v Tebe.

(Kdo měl zlý sen a cítí se znepokojeným, má dle Talmudu, traktát Berachot fol. 55, pag. B. — když kněží požehnání udílají — následující se modlíti:)

Pane světa, jsem v moci Tvé a sny moje jsou Tobě zůstaveny! Měl jsem sen a nevím, co znamená. Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože můj a Bože otců mých, aby byly všechny moje sny mně a všemu Israeli ku blahu! Bud' si, že snil jsem o sobě samém, bud' si, že snil jsem o jiných, anebo že snili jiní o mně jsou-li to sny dobré, potvrdi a upevni je, nechať se vyplní mně i jím jako sny Josefa spravedlivého! Potřebují-li však napravení — ó tak naprav je, jako Jsi uzdravil Ezechiáše, krále Judského, z nemoci jeho, a jako Mirjam, prorokyni, z malomocenství jejího a Námana z malomocenství jeho! A jako Jsi osladil vody hořké skrze Mojžíše, učitele našeho, a (pitnou učinil) vodu Jericha skrze Elizea; a jako Jsi

וְיִשְׁמְרֵךְ. שְׁמְרֵנִי אֵל כִּי
חֲסִיתִי בְּךָ:

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם אָנֹכִי שֶׁלָּךְ
נְחִלּוּמוֹתַי שֶׁלָּךְ חִלּוּם חֲלִמָתִי
וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא יְהִי רָצוֹן
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתַי שִׁיְהִיו כָּל חַלּוּמוֹתַי
עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה
בֵּין שִׁחֲלִמָתִי עַל עַצְמִי וּבֵין
שִׁחֲלִמָתִי עַל אֲחֵרִים וּבֵין
שִׁחֲלָמוֹ אֲחֵרִים עָלַי אִם
טוֹבִים הֵם חֲזָקָם וְאִם
וְיִתְקַיְמוּ כִּי וּבֵהֶם בְּחַלּוּמוֹת
(שֶׁל) יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם
צָרִים כִּים רְפוּאָה רָפְאֵם
בְּחִזְקָהוֹ מֶלֶךְ יְהוּדָה מַחֲלִיו
וּבְחִזְקָתוֹ הַנְּבִיאָה מִצְרַעְתָּהּ
וּבְחִזְקָתוֹ מִצְרַעְתּוֹ וּבְחִזְקָתוֹ
עַד יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וּבְחִזְקָתוֹ
וְיִחוּ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּבְחִזְקָתוֹ

יְמִינָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתָהּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתָהּ. לְמַעַן יִחְדָּצוּן יְדִידָהּ. הוֹשִׁיעָה יְמִינָהּ וְעַנְגִּי: יְהִי לְרָצוֹן אֲמָרֵי סִי וְהַגִּיוֹן לְפִי לְפָנֶיהָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עַלֵינוּ וְעַל-כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאֲמָרוֹ אָמֵן:

Po ukončeném požehnutí kněžském modlí se obec toto:

Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože můj a Bože otců mých, pro svatost milosti Svých a velikost milosrdenství Svého — abys byl na blízku mně, když volám k Tobě, a vyslyšel modlitbu mou, vzdychání a volání mé povždy, jako Jsi vyslyšel volání Jakoba, Svého zbožného, jenž nazván jest mužem upřímným. Uděl mně a všem osobám domu mého potravu a výživu naši v hojnosti a nikoliv ve skrovnosti, způsobem dovoleným a nikoliv zakázaným, v radosti a nikoliv v zármutku, z ruky Své štědré, jako Jsi dal chléb ku pokrmu a roucho k oděvu Jakobovi, praotci našemu, jenž nazván jest mužem upřímným. Dejž, abychom našli lásku, přízeň a milost před očima Tvými a před očima všech, kteří nás vidí, aby byla slova má vyslyšena, když Tobě sloužíme, jako Jsi dal nalézti Josefovi, Svému spravedlivému, ve chvíli, kdy oděl ho otec jeho kabátem pestrým, přízeň, milost a milosrdenství před očima Tvými a před očima všech, kteří ho viděli! Učiň i se mnou divy a zázraky a šťastné znamení a dej mi štěstí na cestách mých!

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיהָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֲדָהּ אֲבוֹתַי שְׂמַעֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשַׁת חֻדִּיהָ וְנִדְרָהּ רַחֲמֶיהָ שֶׁתְּהִי קְרוֹב לִי בְּקִרְאִי לָךְ וְתִשְׁמַע תְּפִלָּתִי בְּאִקְוִי וְאִנְקִי תָמִיד בְּשֵׁם שְׂשֻׁמָּעָה אֲנִי יַעֲקֹב תְּמִימָהּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם: וְתֵתֵן לִי וּלְכָל נַפְשֹׁת בֵּיתִי מִזִּנְוֹתֵינוּ וּפְרִינִסְתֵינוּ בְּרִנָּה וְלֹא בְצַמְצוֹם בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסוּר בְּנִחַת וְלֹא בְּצַעַר מִמַּחַת יְדֶךָ הִרְחֵבָה בְּשֵׁם שְׁנַתָּה פֶּסֶת לֶחֶם לְאֲכֹל וּבְקֶדֶד לְבֹשׁ לְיַעֲקֹב אֲבִינוּ הַנִּקְרָא אִישׁ תָּם: וְתִתְּנֵנוּ לְאַהֲבָה לֶחֶן וּלְחֶסֶד בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל-רוֹאֵינוּ וְיְהִי דְבָרֵי נִשְׁמָעִים לְעֹבְדֶיךָ בְּשֵׁם שְׁנַתָּה אֱלֹהֵינוּ צְדִיקָה בְּשַׁעֲרֵי שְׁהַלְבִּישׁוּ אֲבוֹי בְּתִנִּת פָּסִים לֶחֶן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל רוֹאֵי וְתַעֲשֶׂה עִמִּי נִפְלְאוֹת וְנִסִּים וּלְטוֹבָה אוֹת וְתַעֲלִיחֵנוּ בְּדַרְכֵי: וְתֵן בְּלִבִּי

אֱלֹהֵי! נִצְוֹר לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׂפָתֵי מוֹדֵר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי גִפְשֵׁי תִדּוּם. וְנִפְשֵׁי בְּעֶפֶר לִפְל תְּהִיָּה. פֶּתַח לְפִי בְּתוֹרָתָהּ. וּבְמִצְוֹתֶיהָ תִּרְדּוּף גִּפְשֵׁי. וְכָל-הַחֹשְׁבִים עָלֵי רָעָה מִהֲרָה תִּפְרַעְצָתָם וּמְקַלְלֵי מַחֲשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן

svého. (A nalezne přízeň a zalíbení před Bohem i lidmi.

„Hospodin“ — Hospodine, buď nám milostiv, v Tebe doufáme; budiž ramenem jejich každého jitra, i spásou naší v době soužení!

„Tvář Svou“ — Neskrývej tváři Svě přede mnou v den soužení mého; nakloň ke mně ucha Svého v den, když volám; rychle vyslyš mne!

„K tobě“ — K Tobě pozdvihuji oči svých, Jenž trůníš v nebesích,

„A dejž“ — I vyřknou jméno mé nad syny Israelskými, a Já jim žehnati budu.

„Tobě“ — Tobě Hospodine, náleží velikost a síla a sláva a vítězství a velebnost, jakož i všecko na nebi a na zemi; Tvá jest, Hospodine, vláda, a Ty jsi povýšen nade všecko jako hlava.

„Pokoj!“ — Pokoj, pokoj vzdálenému i blízkému — praví Hospodin — a Já uzdravím ho!

(וּמִצְוֹתֶיהָ וְשִׁכְלָה טוֹב

בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:)

יְיָ. יְיָ חֲנֵנוּ לָךְ קוִינֵנוּ הִיָּה

וְרוּעֵם לְבָקָרִים אֶף

יִשְׁוּעָתָנוּ בְּעַת צָרָה:

פְּנֵינוּ. אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי

בְּיוֹם צָר לִי הִטָּה אֵלַי

אֲנִיךָ בְּיוֹם אֲקָרָא מִהֲרָ

עֲנֵנִי:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ נִשְׁאַתִּי אֶת-

עֵינֵי הַיִּשְׁבִּי בְּשָׁמַיִם:

וְיִשְׁלֵם. וְשִׁמוּ אֶת שְׁמִי עַל

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֵם:

לָךְ. לָךְ יְיָ הַגְדֵּלָה וְהַגְבֹּרָה

וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנִּצָּחַ וְהַהוֹד

בִּי כָּל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ לָךְ

יְיָ הַמְּמַלְכָּה וְהַמְּתַנַּשֵּׂא

לְכָל לְרֹאשׁ:

שְׁלוֹם. שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק

וּלְקְרוֹב אָמֵר יְיָ וּרְפָאתֵינוּ:

קידוש לשלש רגלים ביום.

O sabatu říká se dříve בני ישראל str. 151.

וידבר משה את-מועדי יי אל-בני ישראל:

Nad vínem říká se:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הנפץ:

Nad jinými nápoji říká se:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברו:

יהי רצון כשנכנס לסוכה.

V první předvečer podzelené, když se jde do סוכה, říká se tento יהי רצון.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשרה שכינתך בעינינו ותפרום עלינו סבת שלומך בזכות מצות סבה שאנחנו מקיימין ליחודא שמא דקודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחודא שם יייה ביה ביהודא שלים בשם כל ישראל ולהקיה אותם מזיו כבודך תמדות וטהור נטוי על ראשיהם מלמעלה כנשר יעיר קנו ומשם יושפע שפע החיים לעבדך (פכס אמרת) ובזכות צאתי מביתי החוצה ודרך מצותיך ארוצה יחשב לי בזאת כאלו הרחקתי גידוד והרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני ומאושפיון עזאין ואושפיון דמהמנותא תהינה אזני קשבות רב ברכות ולרעבים גם צמאים תן לחםם ומים גאמנים ותמן לי זכות לשבת ולחסות בסתר צל כנפיה בעת פטירתתי מן העולם ותחסני מארם וממטר פי תמטר על רשעים פחים ותהא חשוכה מצות סבה זו שאני מקנים כאלו קימתינה בכל פרטיה ודקדוקיה ותנאיה וכל מצות התלויות בה ותטיב לנו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיפנה בית המקדש במהרה בימינו. ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה פימי עולם ובשגים קדמוניות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלים פימי עולם ובשגים קדמוניות:

Uděl srdci mému rozum, aby porozumělo a pochopilo a zachovávalo všechna slova učení zákona Tvého i skrytý smysl jeho; uchraň mne poklesků a očisti myšlenky mé a srdce mé, by Tobě sloužily, a prodluž dny moje (adny otce mého a matky mé, manželky mé a synů a dcer mých) v hojnosti síly a míru! Amen. Séla.

Uděl Nejmocnější na výsosti, Jenž trůníš v moci, Ty jsi mírem a jméno Tvé jest mírem. Budiž vůle Tvá, udělití nám a všemu lidu Svému, domu Israelskému, život a požehnání k zachování míru!

Když kantor přednáší שים שלום, říkají kněží po tichu tento רבין.

Pane světa! vykonali jsme, co uložil Jsi nám; také Ty učiň s námi, jak Jsi nás ujistil! Shlédni s příbytku Svého svatého, s nebe, a požehnej lidu Svému Israelskému a zemi, kterouž Jsi dal nám, jakož Jsi s přísahou zaslíbil otcům našim: zemi oplývající mlékem a medem.

אדיר בפרום שוכן בנבירה אתה שלום ושמה שלום. יהי רצון שתשים עלינו ועל כל עמך בית ישראל חיים וברכה למשמרת שלום:

רבין העולם עשינו מה שצוית עלינו אף אתה עשה עמנו פאשר הבטחתנו. השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את-עמך את-ישראל ואת האדמה אשר נתת לנו פאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

תפלת ראש השנה.

ערב יום veče modlí se Mincha jako v každý jiný ערב ראש השנה שמונה עשרה str. 146. a následující טוב.

לערבית לשחרית ולמנחה.

כי שם יי אקרא קבו נדל לאלהינו: Hrá se: מנחה פה

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו. אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והנורא.
אל עליון. גומל חסדים טובים. וקונה הכל וזוכר חסדי
אבות. ומביא גואל ללבני בניהם למען שמו באהבה.
זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו
בספר החיים. למענה אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים.
סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
אמונתו לישיגי עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה
ך. מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו
לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש ושמך קדוש. וקדושים בכל יום
יהללך סלה:

יהי רצון כשנכנס לסוכה

תחתימה ותזכני לישב ימים רבים על האדמה אדמת קדש
בעבודתך וביראתך: ברוך יי לעולם אמן ואמן:

Šemini Azéret po obědě, dříve než se opouští סוכה, říká se tento יהי רצון

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי פשם שקימתי
וישכתי בסכה זו בן אונה לשנה הבאה לישב בסכה של
לחית:

תפלת מנחה לשלש רגלים.

Modlí se ואני יאני str. 221; je-li sabat, říká se také יאני
הצי קדיש קריאת התורה — pak říká kantor תפלת
se שמונה עשרה str. 288.

תפלת מעריב למוצאי יום טוב.

Na konci svátku modlí se מעריב jako ve dny všední str. 242 a
řeká se תתקבל שמונה עשרה. אתה חוננתנו. Po str. 239.
to je-li však zároveň konec sabatu, modlí se jako vůbec
na konci sabatu str. 239.

הברלה למוצאי יום טוב.

Nad jinými nápoji:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן:

Nad vínem:

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש
לחול בין אור לחשך. בין ישראל לעמים בין יום השביעי
לששת ימי המעשה. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לחול:

Je-li konec sabatu, dělá se הברלה jako vůbec na konci sabatu

žebníku Svému, a zářící světlo synu Isaiovu, Pomazanému Svému, brzy za našich dnů!

ובכן Pak spravedliví to spatří a budou se radovati, poctiví budou jásatí a zbožní v radosti plešati, a nepravost zavře ústa svá a všechna bezbožnost úplně jako dým pomine, když sprovedíš panování svévolnosti se země.

ותמלך A kralovati budeš Ty, Hospodine, sám jediný nade všemi tvory Svými na hoře Sionské, v sídle velebnosti Své, a v Jerusalemě, v městě Svém svatém, jakož psáno jest ve slovech Tvých svatých: „Kralovati bude Hospodin na věky; Bůh tvůj, Si one, od pokolení do pokolení. Halelujah!“

קדוש Svatý Jsi a

לְדוֹר עֲבָדֶךָ. וְעֲרִיכָתָהּ
נֵר לְבֶן־יִשְׁיָהּ.
בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ:

ובכן צְדִיקִים יִרְאוּ
וְיִשְׁמְחוּ. וְיִשְׁרִים
יַעֲלוּזוּ. וְחַסִּידִים
בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָהּ
תִּקְפֵּץ פִּיהָ. וְכָל־
הָרָשָׁעָה כָּדָה כַּעֲשָׁן
תִּכָּלֶה. כִּי תַעֲבִיר
מִמְּשַׁלֶּת זְרוֹן מִן־
הָאָרֶץ:

ותמלוד אתה יי
לְבָדְךָ עַד כָּל־מַעֲשֵׂיךָ
בְּהָר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
כְּבוֹדֶךָ. וּבִירוּשָׁלַיִם
עִיר קֹדֶשְׁךָ. כִּכְתוּב
בְּדִבְרֵי קֹדֶשְׁךָ. יְמִלֶךְ
יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא

ובכן A tak dejž, aby přišla hrůza Tvá, Hospodine, Bože náš, na všechny tvory Tvé, a strach z Tebe na všechno, co Jsi stvořil; aby se Tě báli všickni tvorové a skláněly se před Tebou všechny bytosti; aby spojili se všickni ve svazek jeden, vykonávati vůli Tvou srdcem celým, jakož my poznáváme, Hospodine, Bože náš, že panování Tobě přísluší, že síla v ruce Tvé a moc v pravici Tvé, a že jméno Tvé jest hrozné nade vším, co Jsi stvořil.

ובכן A tak dej čest, Hospodine, lidu Svému, slávu božícím se Tebe, naději hledajícím Tebe a volnost slova doufajícím v Tebe, radost zemi Své a slast městu Svému a vzrůst rohu spásy Davidovi, slu-

ובכן תֵּן פֶּחָדְךָ יי
אֱלֹהֵינוּ עַל־כָּל־
מַעֲשֵׂיךָ. וְאִמְתָּךְ עַל־
כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ.
וְיִירְאוּךָ כָּל־הַמַּעֲשִׂים
וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל־
הַבְּרוּאִים. וְיַעֲשׂוּ כָל־
אִגְדָּה אַחַת. לַעֲשׂוֹת
רְצוֹנְךָ בְּלִבָּב שָׁלֵם.
כְּמוֹ שִׁידְעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
שֶׁהַשְׁלָטָן לְפָנֶיךָ עוֹ
בְּיָדְךָ. וְגִבּוֹרָה
בְּיָמֶיךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא
עַל־כָּל־מַה־שֶּׁבָּרָאתָ:

ובכן תֵּן כְּבוֹד יי
לְעַמְּךָ. תֵּן הַקָּדָה
לִירְאִיךָ. וְתִקְוָה
לְדַרְשֵׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה
לְמִיחִלִּים לָךְ. שִׂמְחָה
לְאֶרֶץְךָ. וְשִׂשׁוֹן
לְעִירְךָ. וְצִמְיַחַת קֶרֶן

I dal Jsi nám Hospodine, Bože náš, v lásce tento den (sabatu a den) památky, den blaholu (o sabatu: vzpomínky na blahol) jakožto shromáždění svaté, upomínku na východ z Egypta.

Bože náš a Bože otců našich! Nechat vystoupí a přijde a dospěje k Tobě, a budiž povšimnuta, se zálibou slyšena, připomenuta a v paměti uchována památka naše a vzpomínka naše, a památka našich otců, a památka Pomazaného, syna Davida, služebníka Tvého, a památka Jerusalema, města Tvého svatého, a památka veškerého lidu Tvého, domu Israelského, před Tebou k ochraně, ku blahu, přízni, milosti a milosrdenství, k životu a míru v tento den památky! Bud' pamětliv nás, Hospodine, Bože náš, o něm ku blahu, a vzpo-

všedním, mezi světlem a temností, mezi Israelem a národy (pohanskými), mezi dnem sedmým a šesti dny práce. I mezi svatostí sabatu a svatostí svátku učinil Jsi rozdíl, a den sedmý nad šest dní práce Jsi posvětil. Tak oddělil a posvětil Jsi také lid Svůj Israelský posvěcením Svým.

ותתן לנו יי אלהינו באת-יום (השבת הזה ואת-יום) המזרח הזה (mimo sabat) תרועה (זכרון תרועה) o sabatu) מקרא-קדש. וזכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויזכרנו ויפקדוננו. וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בן-דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל-עמך בית ישראל לפניך. לפליטה למצוה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון הזה. וזכרנו יי אלהינו בזה. למצוה.

בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין-יום השביעי לששת ימי המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלה. ואת-יום השביעי משש ימי המעשה קדשת. הבדלה וקדשת את-עמך ישראל בקדשתך:

hrozné jméno Tvé, a není Boha kromě Tebe, jakož psáno: „Vyvýšen bude Hospodin zástupů v soudu, a Bůh svatý posvěcen bude spravedlností.“ Pochválen budiž, Hospodine, králi svatý!

Ty jsi nás vyvolil ze všech národů, miloval Jsi nás a měl Jsi zálibení v nás, a proto povýšil Jsi nás nad všechny jazyky a posvětil nás příkazy Svými a přiblížil nás, králi náš, ke službě Své, a jméno Své veliké a svaté nad námi Jsi vyslovil.

Na konci sabatu při modlitbě večerní.

Oznámil Jsi nám, Hospodine, Bože náš, předpisy spravedlivosti Své a učil Jsi nás, vykonávat ustanovení vůle Své. I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, předpisy přímé a učení pravdivé, ustanovení a přikázání dobrá, a popřál Jsi nám dob slasti a svátků svatých a slavností povznášejících; udělil Jsi nám svatost sabatu a velebnost svátku a náladu slavnostní. Učinil Jsi rozdíl, Hospodine, Bože náš, mezi svatým a

שמה. ואין אלהי מבלעדך. ככתוב: ויגבה יי צבאות במשפט. והאלה הקדוש נקדש בצדקה. ברוך אתה יי המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל-העמים אהבת אותנו. ורצית בנו. ורוממתנו מכל-הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:*)

*) ותודיענו יי אלהינו את-משפטי צדקה ותלמדנו לעשות חקי רצונך. ותתן-לנו יי אלהינו משפטים ישרים ותורת אמת חקים ומצוות טובים ותנחילנו זמני ששון. ומועדי קדש. וחגי נדבה. ותורישנו קדשת שבת וקבוד מועד ותגנית הרגל. ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול

Očisti srdce naše, bychom sloužili Tobě v pravdě; neboť Ty, ó Bože, jsi pravdivý, a slovo Tvé jest pravdivé a trvá povždy. Pochválen budiž, Hospodine, králi nad veškerou zemí, Jenž posvětil (sabat a) Israel a den památky!

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראלותפלתם. באהבה תקבל ברכון. ותהי לרצון תמיד. עבודת ישראל עמך ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מורים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מנן ישענו. אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך. על חיינו המסורים בידך. ועל נשמותינו המקודות לך. ועל נפיש שבכל יום עמנו. ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמים. והמרחם כי לא תמו חסדיך. מעולם קוינו לך. ועל כלם יתברך ויתרום שם מלכנו תמיד לעולם ועד:

ובתוב לחיים טובים כל בני ברייתך: ופל החיים יודוך סלה. ויהללו את שםך באמת. תאל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שםך ולך נאה להודות:

meň na nás o něm ku požehnání a pomoz nám o něm k životu! A pro slovo spásy a milosrdenství uctí se a buď nám milostiv, a smiluj se nad námi a pomoz nám; nebo k Tobě oči naše pohlížejí, ježto, Všemohoucí králi, milostivý a milosrdný Jsi.

Bože náš a Bože otců našich! Kraluj nad celým světem u velebnosti Svě a povznes se nad celou zemi v nádeheře Svě, a zjev se v lesku vznešené moci Svě všem obyvatelům světa Svého pozemského, aby zvědělo každé dílo, že Tys je vykonat, a poznalo každé stvoření, že Tys je stvořil, aby pravilo vše, co má dech v nosu svém: „Hospodin, Bůh Israelský, jest králem, a říše Jeho nade vším panuje!“ (O sabatu: Bože náš a Bože otců našich! Měj zalíbení v odpočinku našem!) Posvět nás příkazy Svými a dej nám účast v učení Svém; nasyť nás z dobrotivosti Svě a potěš nás pomocí Svou! (O sabatu: A popřej nám, Hospodine, Bože náš, v lásce a libosti sabatu Svého svatého, aby odpočinul o něm Israel, jenž světi jméno Tvé.)

ויפקדנו בו. לברכה. והושיענו בו. לחיים. ובדבר ישועה ורחמים. חוס וחנו. ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום. אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך על כל העולם כלו בברוך. והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בחרך גאון ערך. על כל יושבי תבל ארצך. ונדע כל פעול כי אתה פועלת. ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו. יי אלהי ישראל מלך. ומלכותו בכל משלה. ולשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך. ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך ולשבת ותחילנו יי אלהינו באהבה ובקצון שבת קדשך ויגדלו בו ישראל מקדשי שםך. וטוהר

Vzájemné blahopřání v předvečer Nového roku

Mužskému přeje se:

לשנה טובה תכתוב ותחתם: Ku šťastnému roku
bud' zaznamenán!

Ženské přeje se:

לשנה טובה תכתבי ותחתמי: Ku šťastnému roku
bud' zaznamenána!

Několika mužským přeje se:

לשנה טובה תכתבו ותחתמו: Ku šťastnému roku
bud'te zaznamenáni!

Několika ženským přeje se:

לשנה טובה תכתבנה ותחתמנה: Ku šťastnému roku
bud'te zaznamenány!

קידוש ליל ראש השנה.

V druhý předvečer Nového roku klade se před קידוש na stůl druh ovoce, jehož se ještě nepožívalo v tom roce, aneb oblékne se v nové, dotud nenošené roucho. Avšak i když obou těch věcí není

řiká se שיהיו.

לעשות אף יום הששי str. 160, a pak toto.

ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם בורא פרי הגפן:
Pochválen budiž,
Hospodine, Bože náš,
králi světa, Jenž stvořil
plod révy!

ברוך אתה יי אלהינו
מלך העולם אשר
Pochválen budiž,
Hospodine, Bože náš,
králi světa, Jenž nás vy-

*) Nad pivem říká se:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהכל נהיה בדברך:

Nad chlebem říká se:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ:

Pro מעריב a מנחה.

שלים שלום טובה וברכה חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך.
ברכנו אבינו בלנו באור פניך
נתת לנו יי אדון לכל השלום
ואלהינו תורת חיים ואהבת חסד.
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלומך.

Pro שחרית.

שלים שלום טובה וברכה חן וחסד
ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך.
ברכנו אבינו בלנו באור פניך
נתת לנו יי אדון לכל השלום
ואלהינו תורת חיים ואהבת חסד.
וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום.
וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל
בכל עת ובכל שעה בשלומך.

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה
נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך
בית ישראל לחיים טובים ולשלום.
ברוך אתה יי עשה השלום:

אלהי נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה.
ולמקללי נפשי תדום. ונפשי בעפר לכל תהיה.
פתח לפני בתורתך ובמצותיך תרחם נפשי.
וכל החושבים עלי רעה. מהרה
הפר עצתם וקלקל מחשבתם: עשה למען שמך.
עשה למען ימינך. עשה למען קדשך.
עשה למען תורתך: למען יחלצון ידידיך.
הושיעה ימינך נענגי: יהי לרצון אמרי פי
והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עשה שלום
במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
שיבנה בית המקדש במהרה בימינו.
ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך
ביראה כימי עולם וקשנים קדמוניות:
וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם
כימי עולם וקשנים קדמוניות:

יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה קִדְּשָׁתָּהּ. הַבְּדִלְתָּ וְקִדְּשָׁתָּ אֶת־עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל בְּקִדְּשָׁתְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ
לְקֹדֶשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיָּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לְזֶמֶן הַזֶּה:

V první předvečer Nového roku jídává se po kousek jablka
v medu namočeného a pak říká se následující:

Budiž vůle Tvá, Hospo-
dine, Bože náš a Bože otců
našich, obnoviti nám rok
šťastný a sladký!

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּחַדֵּשׁ
עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה:

תפלת מוסף לראש השנה.

כִּי שָׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גִּדְל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא,
אֵל עֲלִיּוֹן. גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים. וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵּי
אֲבוֹת וּמֵבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּגִיָּהם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה:
זָכְרָנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חַפִּץ בְּחַיִּים. וְכַתְּבָנוּ
בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים:
מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶגֶן אַבְרָהָם:
אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מַחִיָּה מֵתִים אַתָּה רֵב לְהוֹשִׁיעַ:

volil ze všech národů a povýšil nás nad všechny jazyky a posvětil nás příkazy Svými! I dal Jsi nám, Hospodine, Bože náš, v lásce tento den (sabat a den) památky, den hláholu (vzpomínky na hláhol) jakožto shromáždění svaté, upomínku na východ z Egypta; neboť nás vyvolil Jsi a nás posvětil Jsi ze všech národů, a slovo Tvé jest pravdivé a trvá povždy. Pochválen budiž, Hospodine, králi nad veškerou zemí, Jenž posvětil (sabat a) Israel a den památky!

Připadá-li svátek na konec sabatu, říká se i toto.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאֹדֵי הָאֵשׁ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמְּבַדִּיל בֵּין
קֹדֶשׁ לְחול. בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין
יוֹם הַשְּׂבִיעִי לְשִׁשְׁתִּי יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בֵּין קֹדֶשׁ שַׁבָּת
לְקֹדֶשׁ יוֹם טוֹב הַבְּדִלְתָּ. וְאֵת יוֹם הַשְּׂבִיעִי מְשִׁשָּׁתָּה

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים.
סוֹמֵךְ גּוֹפִלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים. וּמְקַיֵּם |
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עָפָר. מִי כְמוֹד בַּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה
קָדָּךְ. מֶלֶךְ מַמְיֵת וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כְמוֹד אֲב הַרְחָמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו
לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה
הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ. וּקְדוּשֵׁים בְּכָל-יּוֹם
יִהְיֶה לְפָנֶיךָ סֶלָה.

וּבְכֵן תֵּן פִּתְחֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל-כֵּךְ-
מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימַתְךָ עַל-כָּל-מַה-שֶּׁבָּרָאתָ.
וַיִּירֹאוּךָ כָּל-הַמַּעֲשִׂים. וַיִּשְׁתַּחֲווּ לִפְנֶיךָ
כָּל-הַבְּרוּאִים. וַיַּעֲשׂוּ כָל־מַצְוֶה אֶחָד.
לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבֵּב שָׁלֵם. כִּמּוֹ שִׁירְעָנוּ
יי אֱלֹהֵינוּ. שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לִפְנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ.
וְגְבוּרָה בְּיָמֶיךָ. וְשִׁמְךָ נִזְרָא עַל-כָּל-
מַה-שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד יי לַעֲמֶךָ. תִּהְיֶה לָּךְ
לִירֵאֶיךָ. וְתִקְוָה לְדוֹרֶשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן-פֶּה
לְמִיחֲלִים לָךְ. שִׁמְחָה לְאַרְצְךָ וְשִׁשׁוֹן
לְעִירְךָ. וְצִמִּית קֶרֶן קָדוֹד עֲבָדְךָ.

וְעָרִיכֵת נֵר לְבֶן-יִשְׂרָאֵל מְשִׁיחֶךָ. בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ. וַיִּשְׁרִים
וַיַּעֲלוּזוּ. וְחַסִּידִים בְּרָנָה יִגִּילוּ. וְעוֹלָתָה
תִּקְפֹּץ-פִּיהָ. וְכָל-הַרְשָׁעָה כָּלָה בַּעֲשׂוֹן
תִּכְלָה. כִּי תַעֲבִיר מִמְּשָׁלֶת אֶזְרוֹן מִן-
הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבַדְּךָ עַל-כָּל-
מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ.
וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. בְּכַתוּב בְּדַבְּרֵי
קִדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן
לְדֹר וָדֹר הַדְּלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנִזְרָא שִׁמְךָ. וְאִין אֱלֹהִים
מִבְּלַעֲדֶיךָ. בְּכַתוּב וַיִּגְבֶּה יי צְבָאוֹת
בְּמִשְׁפָּט. וְהָאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ
אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל-
הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְּשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ
מִלִּפְנֵי לַעֲבוּדֶתְךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
עָלֵינוּ קִרְאתָ:

zjevnou velebnost vlády Své nad námi brzy, zjev se a povznes se nad námi před očima všech živých; přiveď zpět naše roztroušené ze středu národů, a naše rozptýlené shromáždí od končin země! Uveď nás v Sion, město Své, s plesáním, a v Jerusalém, svatyni Svou, v radosti věčné! A tam připravíme Tobě oběti své povinnosti, ustavičné dle pořadu jejich a dodatečné dle předpisu jejich. A také dodatečné oběti tohoto dne (sabatu a dne) památky připravíme a budeme obětovati Tobě v lásce dle příkazu vůle Tvé, jakož Jsi předepsal nám v učení Svém rukou

כבוד מלכותך עלינו
מהרה. והופעוהנשא
עלינו. לעיני כל-חי.
וקרב פזירינו מבין
הגוים. ונפוצותינו
כנס מירכת-ארץ.
יהביאנו לציון עירך
ברגה. ולירושלים
בית מקדשך בשמחת
עולם. ושם נעשה
לפניך את-קרבנות
חובותינו תמידים
בסדרם ומוספם
בהלכתם: ואת-
מוספיו (השבת הזהוים)
הזכרון הזה. נעשה
ונקריב לפניך
באהבה במצות
רצונך. כמו שכתבת
עלינו בתורתך. על

ותתן-לנו יי אלהינו באהבה את-יום
(השבת הזה ואת-יום) הזכרון הזה. יום (זכרון)
תרועה מקרא קדש. זכר ליציאת מצרים:

Pro hříchy své jsme vyhostěni ze země své a vzdáleni od půdy své, tak že nemůžeme konati povinností svých v domě volby Tvé, v tom domě velikém a svatém, nad nímž vysloveno jméno Tvé, pro ruku, jež byla vložena na svatyni Tvou.

Budiž vůle Tvá, Hospodine, Bože náš a Bože otců našich, králi milosrdný! abys opět smiloval se nad námi a nad svatyní Svou v milosrdenství Svém hojném a zbudoval ji brzy a zvelebil slávu její! — Otče náš, králi náš! Učiň

ומפני חטאינו גלינו
מארצנו ונתרחקנו
מעל אדמתנו. ואין
אנחנו יכולים לעשות
חובותינו בבית
בחירתך. בבית
הגדול והקדוש
שנקרא שםך עליו.
מפני-היד שנשתלחה
במקדשך: יהי רצון
מלפניך. יי אלהינו
ואלהי אבותינו מלך
רחמן שותם
ותרחם עלינו ועל
מקדשך ברחמיך
הרבים. ותבנה
מהרה ותגדל כבודו:
אבינו מלכנו. גלה

a obětmi jejich mokřými dle předpisu jejich, k libé vůni, v obět ohnivou Hospodinu.

O sabatu:

יִשְׂמְחוּ Radovati se budou z panování Tvého ti, kteří zachovávají sabat a nazývají jej rozkoší — lid, jenž světlí sabat, každý z nich nasytí se a občerství se dobrotivostí Tvou, nebo v sabatu měl Jsi zalíbení a posvětil Jsi jej, skvostem dnů nazval Jsi jej, památkou na dílo počátku.

עלינו Nám přísluší vy-
chvalovati Pána veške-
renstva, vzdáti úctu Stvo-
řiteli počátku, že neučinil
lás jako pohany zemí a
nepostavil nás na roveň
s kastovními kmeny země,
že neurčil nám podíl
jako jim a osud náš jako
všemu množství jejich.
My pak se koříme a kla-
níme a s díky vyznáváme
před králem všech králů,
Nejsvětějším, pochválen
budiž, že On rozestřel
nebesa a založil zemi, a
trůn Jeho velebnosti jest

וּמִנְחָתָהּ. וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם
לְרִיחַ נִיחַח אֲשֶׁה לְיָ:

יִשְׂמְחוּ וְיִשְׂמְחוּ לְכֹהֲנֵי שְׁמֵרֵי שַׁבָּת
וְקִרְאוּ עֲנָג. עִם אֶמְקֹדְשֵׁי שְׁבִיעִי.
כָּלֵם יִשְׁבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוֹבָה.
וּבְשִׁבְעֵי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדְשָׁתוֹ.
חֲמֹדָת יָמִים אֹתוֹ קָרָאתָ. זָכָר
לְמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית:

עֲלֵינוּ לְשַׁבַּח לְאֲדֹנָי
הַכֹּל קִתְּתָהּ וְגִדְלָהּ
לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית שְׁדָא
עֲשָׂנוּ כְּגִוֵּי הָאָרְצוֹת
יֵלֵא שְׁמֵנוּ כְּמִשְׁפָּחוֹת
הָאֲדָמָה שְׁדָא שֵׁם
חֲלָקְנוּ כָהֶם וְגִוְרָלְנוּ
כְּכֹל־הַמוֹנִם: וְאַנְחָנוּ
בְּזִרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים
וּמִוֹדִים לְפָנֵי מֶלֶךְ
מֶלֶךְ כִּי הַמֶּלֶךְ כִּי
הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא נוֹטֵה שָׁמַיִם
וְיוֹסֵד אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב

Mojžiše, služebníka יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ מִפִּי
Svého, z úst veleb-
nosti Své, řka: כְּבוֹדְךָ כְּאֵמֹר:

O sabatu říká se:

וביום A v den sabatu (obě-
tujte) dva beránky roční bez-
vadné, a dvě desetiny bělné
mouky, v obět suchou, zadě-
lané olejem s obětí její mo-
krou. Ta bude zápalná obět o
každém sabatu, mimo zápalnou
obět ustavičnou a mokrou obět
její. To jest obět sobotní; a
obět dnešní, jak dále praveno:

A v měsíci se-
dmém v první den mě-
síce, shromáždění svaté
míti budete; žádné práce
služební nekonejte, den
blaholu mítí budete. Při-
pravíte v zápalnou obět
k libé vůni Hospodinu:
býka mladého jednoho,
skopce jednoho, berán-
ků ročních sedm bezvad-
ných. A obět suchou i
mokrou k tomu, jak udáno:
Tři desetiny při býku,
dvě desetiny při skopci,
desetinu při beránku, a
víno k oběti mokré pří-
slušné, a dva kozly ku
smíření a dvě ustavičné
oběti dle předpisu jejich.
Mimo zápalnou obět mě-
síční s obětí její suchou
a mimo zápalnou obět usta-
vičnou s obětí její suchou

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי-כֶבֶשִׁים בְּנֵי-
שָׁנָה תְּמִימִם וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים סֵלָת
מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלֹת
שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ עַל-עֹלֹת הַתְּמִיד
וְנִסְכָּהּ: זֶה קֶרְבֶּן שַׁבָּת וְקֶרְבֶּן
הַיּוֹם כְּאֵמֹר:

וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד
לַחֹדֶשׁ מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם. כָּל-מְלָאכְתָּה עֲבוֹדָה לֹא
תַעֲשׂוּ. יוֹם תְּרוּעָה יִהְיֶה
לָכֶם: וְעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרִיחַ
נִיחַח דִּי פֶר כֶּן-כֶּקֶר אַחֶד.
אֵיל אַחֶד. כֶּבֶשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה
שְׁבַעַה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִדְבָּר. שְׂלִשָּׁה
עֲשָׂרִים לֶפֶר. וְשְׁנֵי עֲשָׂרִים
לְאֵיל. וְעֲשָׂרֹן לְכֶבֶשׂ. וַיִּין
כְּנִסְכּוֹ. וְשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר.
וְשְׁנֵי תְּמִידִים כֶּהֱלַכְתֶּם:
מִלֵּבַד עֲלֹת הַחֹדֶשׁ
וּמִנְחָתָהּ. וְעֹלֹת הַתְּמִיד

zvěděli všickni obyvatelé světa, že Tobě má se kořiti každé koleno, přísahati každý jazyk. Před Tebou, Hospodine, Bože náš, budou se kořiti a v prach klesati, a velebnosti jména Tvého úctu vzdají a vezmou ochotně na sebe všickni jho panování Tvého, a kralovati budeš nad nimi brzy na věky věkův. Neboť kralovství jest Tvé a na věky kralovati budeš ve slávě, jakož psáno v učení Tvém: Hospodin kralovati bude na věky věkův!

ונאמר A praveno: Nespatřuje se nic marnivého v Jakobovi, a nevidí se nic nepravého v Izraeli; Hospodin, Bůh jeho, jest s ním, a hlahol krále u něho. A dále: On byl v Ješurun králem, když shromáždili se náčelníci lidu, vesměs pokolení Israelská. A ve slovech Tvých svatých psáno

ויבירו וידעו כל יי שבי תבל כי לך תכרע כד כרך תשבע כל לשון: ד פניך יי אלהינו יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם. מהרה לעולם ועד כי המלכות שקדך היא. וקעולמי עד תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך יי ימלך לעולם ועד:

ונאמר. לא-הביט און בעיניו. ולא-ראה עמר בישראל. יי אלהיו עמו. ותרוצת מלך בו: ונאמר. ויהי בישרון מלך בהתאסף ראשי עם. יחד שבטי ישראל: ובדברי קדשך

v nebesích nahoře a sídlo všemocnosti Jeho na výsostech nejvyšších. Onť jest Bůh náš, žádný jiný; opravdu jest král náš, nikdo mimo Něho, jakož psáno v učení Jeho: Tedy poznej dnes a uveď si to k srdci, že Hospodin sám jest Bůh v nebi nahoře i na zemi dole, žádný jiný!

ע Proto doufáme v Tebe, Hospodine, Bože náš, že spatříme brzy nádheru všemocnosti Tvé, že sprovedíš ohavnosti se země a všechny modly úplně vyhubíš; že upevněn bude svět panováním Všemohoucího. A všickni zeměsynové budou vzývati jméno Tvé; obrátíš k Sobě všechny bezbožníky země, aby poznali a

יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים: הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס זולתו בכתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים. ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גדולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון. לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל רשעי ארץ.

psáno takto: Slyš, Israeli, Hospodin jest Bůh náš, Hospodin jest jediný!

Bože náš a Bože otců našich! Kraluj nad celým světem u velebnosti Své a povznes se nad celou zemi v nádheře Své, a zjev se v lesku vznešené moci Své všem obyvatelům světa Svého pozemského, aby zvědlo každé dílo, že Tys je vykonal, a poznalo každé stvoření, že Tys je stvořil, aby pravilo vše, co má dech v nosu svém: „Hospodin, Bůh Israelský, jest králem, a říše Jeho nade vším panuje!“ (O sabatu: Bože náš a Bože otců našich! Měj zalíbení v odpočinku našem!) Posvět' nás příkazy Svými a dej nám účast v učení Svém; nasyť nás z dobrotivosti Své a

לאמר שמע ישראל יי
אלהינו יי אחד:

אלהינו ואלהי
אבותינו מלך על-
כל העולם כלו
בכבודך. והנשא על-
כל הארץ ביקרך.
והופע בחדר גאון
עזך. על כל יושבי
תבל ארצך. וידע כל-
פעול כי אתה פעלתו.
ויבין כל יצור כי אתה
יצרתו. ויאמר כל
אשר נשמה באפו. יי
אלהי ישראל מלך.
ומלכותו בכל
משלה. לשבת אלהינו ואלהי
אבותינו רצה בננוחתנו
קדשנו במצורתיך.
ותן חלקנו בתורתך.
שבענו משובך

jest takto: Neboť Hospodinovo jest království, a On panuje nad národy. A dále: Hospodin jest králem, důstojností se oděl; oděl se Hospodin, mocí se opásal, a pevným jest svět, aby se nepohnul. A dále: Pozdvihněte, brány, hlav svých, otevřte se, vrata věčná, by vešel král slávy! Kdo jest ten král slávy? Hospodin silný a mocný, Hospodin, rek válečný! Pozdvihněte, brány, hlav svých, otevřte se, vrata věčná, by vešel král slávy! Kdo jest to ten král slávy? Hospodin zástupův, Onť jest král slávy! Séla. A rukou služebníků Tvých, proroků, psáno jest takto: Tak praví Hospodin, král Israele a vykupitel jeho, Hospodin zástupův: Já jsem první a Já poslední, a kromě mne není žádného Boha! A dále: A vstoupí vysvoboditelé na horu Šionskou, aby soudili horu Ezau, a bude Hospodinovo království. A dále: I bude Hospodin králem nade vši zemí; v ten den bude Hospodin jediný, a jméno Jeho jediné. A v učení Tvém jest

כתוב לאמר. כי יי המלכה.
ומישל בגוים: ונאמר. יי
מלך גאות לבש. לבש יי
עז התאזר. אף תבון תבל
בלתמוט: ונאמר. שאו
שערים ראשיכם והנשאו
פתחי עולם. ויבא מלך
הכבוד: מי זה מלך הכבוד.
יי עוזו וגבורו יי גבור מלחמה:
שאו שערים! ראשיכם.
ושאו פתחי עולם. ויבא
מלך הכבוד: מי הוא זה
מלך הכבוד. יי צבאות הוא
מלך הכבוד סלה: ועל ידי
עבדיך הנביאים כתוב
לאמר: כהאמר יי מלך
ישראל וגאלו יי צבאות.
אני ראשון ואני אחרון.
ומבלעדי אין אלהים: ונאמר.
ועדו מושיעים בחר ציון
לשפט את-הר עשו והיתה
ליי המלוכה: ונאמר והיה
יי למלך על-כל הארץ.
ביום ההוא יהיה יי אחד
ושמו אחד: ובתורתך כתוב

ducha a každé duše, by pamatováno bylo na skutky četné a na množství tvorů v nepřehlédném počtu jejich. Od počátku Jsi to oznámil a v pravěku Jsi to zjevil. Tento den, počátek díla Tvého, jest památkou na den první. Neboť zákonem Israeli to jest, právem od Boha Jakobova. A nad zeměmi o něm se vyřkne: kde meč a kde mír, — kde hlad a kde sytost panovati bude. A tvorů o něm vzpomíná se, by pamatováno bylo na ně životem nebo smrtí. Na koho nevzpomíná se v tento den? Neboť vzpomínka každého stvoření před Tebe přichází, jednání člověka a jeho určení a snahy při každém kroku muže, myšlenky člověka a záměry jeho, jakož i pohnutky k činům jeho. Blaze muži, jenž na Tebe nezapomíná, a synu člověka, jenž se přidružuje Tebe! Neboť hledající Tebe na věky nepoklesnou, a potupeni nebudou nikdy, kteří důvěřují v Tebe. Neboť vzpomínka všech stvoření před Tebe přichází, a Ty zkoumáš jednání všech.

כל-רוח ונפש. להזכר מעשים רבים ומהמון בריות ראין תכלית. מראשית קצות הודעת. ומלפנים אותה גזית. זה היום תחלת מעשיך וזרון ליום ראשון כי חק לישראל הוא. משפט לאלהי יעקב: ועל המדינות בו יאמר. איזו לחרב ואיזו לשלום. איזו לרעב. ואיזו לשבע. ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולמוות. מי לא נפקד בזה היום. כי יזכר כל היצור לפניך בא. מעשה איש ופקדתו. ועלילות מצעדי-גבר. מחשבת אדם ותהבולותיו ויצרי מעללי איש: אשרי איש! שלא ישכחה ובן אדם יתאמן-בך. כי דורשיך לעולם לא יכשלו ולא יכלמו לנצח כל-החוסים בך: כי יזכר כל-המעשים לפניך בא. ואתה דורש מעשה כלם: וגם

potěš nás pomocí Svou! (O sabatu: A popřej nám, Hospodine, Bože náš, v lásce a libosti sabatu Svého svatého, aby odpočinul o něm Israel, jenž světi jméno Tvé.) Očisti srdce naše, bychom sloužili Tobě v pravdě; neboť Ty, ó Bože, jsi pravdivý, a slovo Tvé jest pravdivé a trvá povždy. Pochválen buď, Hospodine, králi nad veškerou zemí, Jenž posvětil (sabat a) Israel a den památky!

Ty jsi pamětliv, co stalo se od věčnosti, a máš přehled všech stvoření od pravěku; před Tebou jsou odhalena všechna tajemství a množství skrytých věcí od prapočátku. Nic není zapomenuto před trůnem velebnosti Tvé, a nižádné stvoření neujde Tobě. Vše jest zjevno a známo Tobě, Hospodine, Bože náš, Jenž hledíš a prozíráš až na konec všech věků! Neboť přivádíš určenou dobu památky, by vzpomenu bylo každého

ושמחננו בישועתך (לשבת ותהיילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך ויגדו בו ישראל מקדשי שמך). וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה אלהים אמת. ודברך אמת וקיים לעד: ברוך אתה יי מלך על כל-הארץ. מקדש (השבת) ישראל ויום הזכרון:

אתה זוכר מעשה עולם. וסוקד כל-יצורי קדם. לפניך נגלו כל-תעלמות ומהמון נסתרות שמפראשית כי אין שכחה לפני כסא כבודך. ואין נסתר מנגד עיניך. אתה זוכר את-כל-המפעל. וגם כל-היצור לא נכחד ממך. הכל גלוי וידוע לפניך יי אלהינו. צופה ומביט עד סוף כל-הדורות. כי תביא חק וזרון להפקד

I byl pamětliv jim smlouvy Své a slitoval se dle hojnosti milosrdenství Svých. A rukou služebníků Tvých, proroků, psáno jest takto: Jdi a zvolej v uši Jerusáléma takto: Tak praví Hospodin: Jsem pamětliv tobě náklonnosti mládí tvého, lásky snubní doby tvé, když jsi kráčela za mnou v poušti, v zemi neoseté. A dále: I rozpomenu se na smlouvu Svou s tebou za dnů mladosti tvé a učiním s tebou smlouvu věčnou. A dále: Což jest synem drahým Mně Efraim, nebo dítětem nejmilejším, že kdykoliv jen mluvím o něm, nebo ien se rozpomínám na něho, mé nitro ihned touží po něm? Zajisté že smiluji se nad ním! dí Hospodin.

אלהינו Bože náš a Bože otců našich! Pomni na nás památkou dobrou před Sebou, a vzpomeň na nás vzpomínkou spásy a milosrdenství z nebes pranebes Svých! A bud' pamětliv nám, Hospodine, Bože náš, smlou-

ונאמר. ויזכר להם בריתו וינחם בלב חסדיו: ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר. הלא וקראת באזני ירושלם לאמר. כה אמר יי זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולותיך. לכתבך אחרי במדבר. בארץ לא זרועה: ונאמר. וזכרתי אני את בריתי אותך בימי נעוריך. ונקימותי לך ברית עולם: ונאמר. הבן יקיר לי אפרים. אם ילד שעשועים. כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על-בן המו מעי לו. רחם ארחמנו נאם-יי:

אלהינו ואלהי אבותינו. זכרנו בזכרון טוב לפניך. ופקדנו בפקדון ישועה ורחמים משמי שמי קדם. וזכר-לנו יי אלהינו את-הברית

I Noema byl Jsi v lásce pamětliv a vzpomněl Jsi na něho slovem spásy a milosrdenství, když přivedl Jsi vody potopy, by zkazily všeliké tělo pro špatnost činů jejich. Protož vzpomínka jeho přišla před Tebe, Hospodine, Bože náš, abys rozmnožil potomstvo jeho jako prach země a ratolesti jeho jako písek v moři. Jakož psáno v učení Tvém: I rozpomenul se Bůh na Noé a veškerou zvěř a všecken dobytek, jenž byl s ním v korábu, i přivedl Bůh vítr na zemi a ztišily se vody. A dále: I uslyšel Bůh nářek jejich, a rozpomenul se Bůh na smlouvu Svou s Abrahamem, Izákem a Jakobem. A dále: I rozpomenu se na smlouvu Svou s Jakobem a na smlouvu Svou s Izákem, i na smlouvu Svou s Abrahamem rozpomenu se, a na tu zemi rozpomenu se. A ve slovech Tvých svatých psáno jest takto: Památku způsobil zázrakům Svým, milostivý a milosrdný jest Hospodin. A dále: Pokrm dává bojičím se Jeho, pamětliv jest na věky smlouvy Své. A dále:

את-נח באהבה וברית. ותפקדוהו בדבר ישועה ורחמים. בהביאך את-מי המבול. לשחת כל-בשר מפני רוע מעלליהם. על-כן זכרנו בא לפניך יי אלהינו. להרבות זרעו בעפרות תבל. וצאצאיו כחל הים: ככתוב בתורתך ויזכר אלהים את-נח. ואת כל-החיה ואת-כל-הבהמה אשר אתו בתיבה. ויעבר אלהים רוח על-הארץ. וישבו המים: ונאמר וישמע אלהים את-נאקתם. ויזכר אלהים את-בריתו את-אברהם ואת-יצחק. ואת-יעקב: ונאמר. וזכרתי את-בריתי יעקב ואף את-בריתי יצחק ואף את-בריתי אברהם. אזכר והארץ אזכר: ובדברי קדשך כתוב לאמר. זכר עשה לנפלאותיו. חנון ורחום יי: ונאמר. טרף נתן לריאייו. וזכר לעולם בריתו: